

TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ

Mesleğe Yeni Başlayan
Avukatların
Sorunları ve Çözüm Yolları

FORUM -5-

TRABZON / 14 HAZİRAN 2008

TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ

**MESLEĞE YENİ BAŞLAYAN
AVUKATLARIN SORUNLARI
VE
ÇÖZÜM YOLLARI**

FORUM -5-

TRABZON

14 Haziran 2008

**MESLEĞE YENİ BAŞLAYAN
AVUKATLARIN SORUNLARI
VE
ÇÖZÜM YOLLARI**

FORUM -5-

TRABZON
14 Haziran 2008

Türkiye Barolar Birliği Yayınları: 146
Forum Dizisi: 5

Mesleğe Yeni Başlayan Avukatların Sorunları ve Çözüm Yolları

Yayına Hazırlayan
Av. Özcan Çine

ISBN: 978-9944-234-52-8
© Türkiye Barolar Birliği
Birinci Baskı: Haziran 2008, Ankara

Türkiye Barolar Birliği
Karanfil Sokağı 5/62
06650 Kızılay - ANKARA
Tel: (312) 425 30 11 Faks: 418 78 57
web: www.barobirlik.org.tr
e-posta: admin@barobirlik.org.tr
yayin@barobilik.org.tr

Sayfa Tasarımı ve Ofset Hazırlık
Düş Atelyesi (0312.215 70 37)

Baskı
Şen Matbaa
Özveren Sokağı 25/B Demirtepe-Ankara
(0312. 229 64 54 - 230 54 50)

İÇİNDEKİLER

Giriş	VII
-------------	-----

BİRİNCİ OTURUM

Av. Veysel MALKOÇ	3
Av. Özdemir ÖZOK	5
Av. Özcan ÇİNE	12
Av. Şeref YILDIZ	13
Av. Bülent YÜCE	15
Av. Tekin SAĞIR	20
Av. Cüneyt ALTIPARMAK	24
Av. Ayşegül YILMAZ	28

İKİNCİ OTURUM

Av. Selçuk ULUTAŞ	35
Huriye CEZAVİR	38
Av. Tuncay ATASOY	40
Av. Ali Haydar DERELİ	44

ÜÇÜNCÜ OTURUM

Av. Özcan ÇİNE.....	51
Av. Timur DEMİR.....	52
Av. Gürhan ÖZCAN	58
Av. Harun MERTOĞLU	61
Av. Mehmet Cem KENGER	63
Av. Serkan PEKMEZCİ	65
Av. Süleyman AKTAŞ.....	66
Av. Ergün SİPAHİ.....	68
Av. Naci TURAN	69

DÖRDÜNCÜ OTURUM

Av. Müslüm AKALIN	75
Av. Engün SİPAHİ.....	79
Av. Müslüm AKALIN	80
Av. Şeref YILDIZ.....	80
Av. Veysel MALKOÇ	82

Avukatlık Mesleği ve baroların bugünü ve yarını tartışarak gerekirse yeni bir Avukatlık Kanunu hazırlanması ya da avukatlık meslek mevzuatında yapılacak değişiklikleri tespit etmek, sorun ve çözüm önerilerini mesleğin geleceğinin emanet edildiği genç meslektaşlarımızdan ilk elden öğrenilip değerlendirilmesi amacıyla geniş katılımlı FORUM'lar düzenlenmesi düşüncesi Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulu'nun aldığı bir kararla yaşama geçirildi.

Bu amaçla Türkiye Barolar Birliği'nin düşünce, öneri ve katkıları ile Ankara Barosu'na kayıtlı, meslek yaşları 0-10 yıl olan bir gurup avukat meslektaşımız, hazırlık çalışmaları çerçevesinde meslek yaşı 0-10 olan avukat meslektaşlarımızın bu foruma daha hazırlıklı olarak katılmaları, çözüm önerilerinde bulunabilmeleri için bir bildiri metni hazırladı, bu bildiri de meslek sorunları; "Bağımsızlık", "Meslek Örgütü", "Ekonomik Sorunlar" ve "Eğitim Sorunları" şeklinde dört ana başlık halinde belirtilen sorunların bunlarla da sınırlı olmadığı ve başkaca birçok sorunun da bulunduğu da vurgulanarak "BİRLİKTE ÇÖZELİM" sloganıyla genç avukat meslektaşlarımız foruma davet edildiler.

"Mesleğe Yeni Başlayan Avukatların Sorunları ve Çözüm Yolları" konulu forumların ilki 17 Kasım 2007 tarihinde Ankara'da, ikincisi 16 Şubat 2008 tarihinde Adana'da, ve üçüncüsü 22 Mart 2008 tarihinde Antalya'da ve dördüncüsü de 19 Nisan 2008 tarihinde Denizli'de ve beşincisi de 14 Haziran 2008 de Trabzon'da yapıldı. Elinizdeki bu beşinci kitap Trabzon'daki forumda kayda alınan konuşmaların çözümlenerek yayınlanmış halidir.

Her forumdan sonra konuşmalar bu şekilde kitap haline getirilerek meslektaşlarımızın ve tüm ilgililerin bilgi ve değerlendirmelerine sunulmaktadır.

ri bağlamında, eğitim sorunlarımız nasıl çözümlenebilir?

- Avukatlık mesleğinde uzmanlaşma olmalı mıdır?

-Teoride var olan avukat bağımsızlığı, pratikte korunabiliyor mu? Ve benzer diğer sorunlar.....

Amacımız sorunlarımızı birlikte tespit etmek, eleştiri ve önerilerden sonuç çıkartarak ideale ulaşmak.

Tek tek çözüm bulamadığımız sorunları beraber değerlendirmeye, farklı çözüm yolları aramaya ve birlikte hareket etmeye çağırıyoruz.

Mesleğe yeni başlayan avukatlar tarafından düzenlenen bu forum, hiçbir siyasi veya ideolojik ayrım gözetmeksizin, tüm genç avukatlara yöneliktir. Forumun düzenlenmesindeki amaç, sorunlarımızı tespit etmek, etraflıca tartışmak ve çözüm önerileri geliştirmektir. Meslek sorunlarına ilişkin görüş ve önerilerinizi forumda söz alarak, hazırlamış olduğunuz metinleri forum alanındaki görevlilere teslim ederek veya myba@barobirlilik.org.tr veya meslegeyenibaslayanavukatlar@barobirlilik.org.tr adresine e-posta göndererek iletebilirsiniz.

*Mesleğe Yeni Başlayan Avukatların
Sorunları ve özüm Yolları*

Birinci Oturum

Oturum Başkanı
Av. Özcan ÇİNE

VEYSEL
MALKOÇ'UN
KONUŞMASI

bazılarını çeşitli toplantılarda dile getirmekteyiz. Bugün de düzenlenen bu forumda genç avukatlarımızın mesleğe başlangıç ile beraber başlayan ve devam eden sorunlarını bu tartışma ortamında ileri sürmeleri ve buradan çıkacak çözüm önerilerinin de barolara, Türkiye Barolar Birliği'ne ve yasa yapıcılara önayak olması amaçlanmakta.

Asgari dört yıl süren hukuk fakültesi eğitiminden sonra diplomasını alan ve baroya staj için başvurmasıyla mesleğe ilk adımını atan stajyer avukat arkadaşım, bir yıl süren bu staj dönemi içerisinde imkânlar ölçüsünde belirli teorik ve pratik eğitim almakta ve bu süre içerisinde de bir ücret alamadığı gibi, sosyal güvenceden de yoksun kalmaktadır. Yemin ederek ruhsatını alan meslektaşım, kamu hizmeti, ücret ve etik kurallar içerisinde mesleğini idame ettirmek durumunda kalmaktadır.

Avukatlık Kanunu'nda 2001 yılında yapılan değişiklik ve elde edilen kazanımlar, süreç içerisinde kaybolmaya başlamıştır. Stajdan sonra sınava ilişkin düzenleme, 2006 yılında TBMM'de bir gece düzenlemesiyle kaldırılmış ve yasamanın 5 yıl sonra uygulanmasını öngörerek düzenlediği bir kanun, uygulanmadan, yasamanın saygınlığına gölge düşürülerek kaldırılmasıyla avukatlık mesleğinin gelişimine de sıkıntı vermiştir. Keza aynı durumu Danıştay kararlarında da görmekteyiz. Mesela protokol düzenlemesi, resmi kimlik ve dosya incelemeye ilişkin kanuni düzenlemeler, maalesef kanunlar hiyerarşisine aykırı olarak verilen kararlarla yönetmelik hükümlerine öncelik tanınarak Danıştay maalesef bizi üzen kararlar vermektedir.

Bu forumda "Her hukuk fakültesi mezunu avukat olmalı mıdır? Stajda sınav olmalı mı? Stajın başlangıcında mı, sonunda mı veya her ikisinde mi olmalı? Staj süresi daha mı uzun sürmeli ve bu süre içerisinde stajyere belirli bir ücret ödenmeli mi? Staj nasıl olmalı? Barolar her yıl belirli kontenjan dahilinde mi avukat kaydı yapmalı? Ruhsatını alan avukata nasıl bir yardım yapılmalı? Meslek etiğini nasıl koruyabiliriz? Avukatlık hukuk büroları şeklinde şirketleşmeli mi, yoksa ferdi olarak mı devam etmeli? Yabancı hukuk bürolarıyla

nasıl bir mücadele yapılmalı?" gibi birçok sorulara cevap arayacağız. Mesleğin geleceğine bir nebze de olsa yön vermeye çalışacağız.

Artık söz siz gençlerde, genç avukat meslektaşlarımda. Bu forumun bu tartışma ortamı içerisinde yararlı olması ümidiyle tüm katılımcılara teşekkür ediyor, saygılarımı sunuyorum.

Sunucu: Türkiye Barolar Birliği Başkanı Sayın Av. Özdemir Özok'u konuşmasını yapmak üzere kürsüye davet ediyorum.

Av. Özdemir ÖZOK (Türkiye Barolar Birliği Başkanı): Mesleğimizin geleceği ve gerçekten gelecek günleri düzenleyecek, mesleğimizin güvencesi olan genç meslektaşlarım başta olmak üzere, bizi yalnız bırakmayan Giresun, Gümüşhane, Bartın, Ağrı, Rize, Artvin, Şanlıurfa Barosu başkanlarımız ve kimi barolarımızın temsilcileri değerli arkadaşlarıma ve siz salondaki değerli konuklara, Trabzon'un yerel basın temsilcilerine, çilekeş ve her koşulda görevlerini yapan basın mensuplarına sevgilerimi, saygılarımı, iyi dileklerimi sunuyorum.

ÖZDEMİR
ÖZOK'UN
KONUŞMASI

Değerli arkadaşlar, saygıdeğer başkanlarım; biraz önce Trabzon Barosu değerli Başkanı'nun da ifade ettiği gibi, bugünkü toplantımız, 0-10-15 yaş kıdemi olan genç avukatların birebir sorunlarını yerinde dinlemek, bunların meslekle ilgili sıkıntılarını kendi aralarında paylaşmaktan çok deneyimli başkanlarıyla, Barolar Birliği'nin yöneticileriyle paylaşımları konusunda böylesi bir yeni açılımı Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulu olarak düşündük ve bunun ilkini Ankara'da yaptık, yani "*Genç Avukatlar Forumu*" başlığı altında, ikincisini Adana'da yaptık, üçüncüsünü Antalya'da yaptık, dördüncüsünü Denizli'de yaptık, beşincisini de Trabzon'da yapıyoruz.

Tabii salondaki katılım benim hiç moralimi bozmuyor. Bu ve benzeri konularda maalesef bizim alışkanlıklarımız çok daha gelişmiş değil. İnanıyorum ki gelecek günlerde bu katılımlar daha da artacaktır. Özellikle bu güzel Trabzon gününde, böyle tatil bir gününde, Cumartesi gününü bizimle paylaşan genç

ÖZDEMİR
ÖZOK'UN
KONUŞMASI

meslektaşlarıma özel teşekkür ediyorum. Gelmeyen arkadaşlarımız için de, bir gün onlar da bu ve benzeri toplantıların ihtiyacını duyacaklardır, ondan hiç kuşum yok. Biz yöneticiler olarak hangi koşulda olursa olsun, bu ve benzeri toplantıları sık sık yapacağız. O arkadaşların ortak düşüncelerini, ortak fikirlerini alabilmek için daha sık toplantılar yapacağız. Gönül isterdi ki, burada Rize'den, Gümüşhane'den, Giresun'dan, Trabzon'dan, Artvin'den, Samsun'dan en az 300-500 tane arkadaşımız gelsin, bizi silkelesin, "ne yapıyorsunuz siz, mesleğin geleceği ne oluyor?" filan deselerdi, biz çok memnun olurduk. Ama buraya katılan duyarlı arkadaşlarıma da sonsuz teşekkür ediyorum.

Değerli arkadaşlar; biz Barolar Birliği olarak hep savunduğumuz bir şey var: Eksiklik demokrasi, insan hakları, hukukun üstünlüğü, hukuk devleti diye. Halkımızın hep söylediği, çok güzel ve yerleşmiş köklü sözler var; "Başkasına verir talkını, kendi yutar salkını" gibi. Siz önce kendiniz demokrat olacaksınız. Siz önce sizi eleştirenlerden rahatsız olmayacaksınız. Siz önce yüreğinizi ortaya koyacaksınız. Siz gerçekten demokrat gibi davranacaksınız. Sizi beğenen, hoşunuza giden, sizinle örtüşen düşünceler ne kadar mutlu ediyorsa, iyi niyetli, dürüst, ilkeli, sizin önünüzü açacak çok ciddi eleştirileri de aynı duyarlılıkla algılamak durumundasınız.

Gerçekten uygar olmak, demokrat olmak, çağdaş, uygar, aydınlık bir ülkenin yurttaşı olmak son derece zor değerli arkadaşlar, genç kardeşlerim. Tabii ki Türkiye'nin çok genç ve yeni demokrasinin çok ciddi sorunları var, çok ciddi sıkıntıları var. Türkiye, artık bu çağdaş, uygar, aydınlık gelecekte vazgeçmesine imkân yok. Hep söylediğimiz, hep anlattığımız, bu çırpıda bu ve benzeri kürsülerde çok önemli siyasetçilerin söylediği kimi kurum ve kavramlar, öyle bir günde, iki günde, üç günde toplumlara oturmamış, yerleşmemiş, bunların bir bedelleri olmuş. Ama Türkiye, bir 85-90 yıldır, hatta geriye doğru bakarsanız, Osmanlı'nın son dönemlerinde aydınlanma anlamında, uygar, çağdaş dünyada kendi yerini bulma anlamında çok ciddi çalışmalar yapmıştır. Bugün Anayasa'mızda,

sivil toplum anlayışımızda, siyasetimizde, demokrasimizde bir sürü eksliğimize rağmen, bu yolda yürüyoruz. Ama hepiniz bu ülkenin geleceğine gönül vermiş insanlar olarak, son dönemlerde yaşanan, özellikle kendi mesleğimizle ilgili konularda son derece rahatsızlıklar duyduğunuzu hissediyorum. Birebir konuşmalarımızda da bunu anlıyorum.

Türkiye bir hukuk devletidir, hukuk devleti içerisinde kurum ve kavramlar yerli yerine oturmuştur ve herkes kendi görevini yapar. Ama hepiniz hatırlayacaksınız, 14 Mart 2008 günü bizim Uludağ'da Bursa Barosu'nun kuruluş yıldönümü nedeniyle buradaki birçok değerli baro başkanımızla birlikte oradaydık. O gün hatırlayacaksınız, ajanslara bir haber düştü, saat 16.30 sıralarında. Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı, Anayasa Mahkemesi'nde şu anda iktidar partisi AKP hakkında kapatma davası açtı. Türkiye Barolar Birliği olarak değerli arkadaşlar, o tarihten bu yana bir hukuk kurumu olmanın sorumluluğu, bilinci ve duyarlılığıyla asla ve asla ne davayı açan Sayın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nı kurumsal olarak, ne davayı görecek olan Anayasa Mahkemesi'nin çok saygıdeğer üyelerinin şu ya da bu şekilde karar vermesi konusunda Türkiye Barolar Birliği'nin asla bir beyanı olmamıştır, bir konuşması olmamıştır. Eğer bizler, bir anlamda yargının bir unsuru ve parçası olan savunma olarak bu gelişmeleri bir olgunluk içerisinde, soğukkanlı bir biçimde ve hukuk devletinin gereği olarak kabul etmezsek, bunun sonu alınamaz. Ancak o günden bugüne görüyorsunuz, bilen bilmeyen, anlayan anlamayan, gerçekten başta Sayın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı olmak üzere, davayı açtığına, açacağına bin pişman edercesine eleştirildi, Anayasa Mahkemesi'nin bütün üyelerinin her türlü kişiliği, kimliği, geleceği tartışıldı.

Değerli arkadaşlar; bunlar hukuk devleti adına son derece sakıncalı şeyler. Sizin inandığınız ya da inanmadığınız, size uygun ya da uygun olmayan karar verilebilir, ama "gelecek dönemde biz hukuk devletini bütün kurum ve kurallarıyla yerleştireceğiz ve işleteceğiz" diyorsanız, böyle bir iddianız varsa, siz bu kararlara uymak mecburiyetindesiniz. Siz, parlamenter

ÖZDEMİR
ÖZOK'UN
KONUŞMASI

demokratik sistemin temel ilkesi olan kuvvetler ayrılığı ilkesine inanacaksınız. Bu, sizin düşündüğünüz, sizin gelecekteki planladığınız kimi düşüncelerinize ters birtakım kararlar verebilir. Ama maalesef yaşıyoruz, her gün yeni bir iddiayla özellikle yargı bağımsızlığı adına çok ciddi yanlış beyan ve açıklamalar yapılıyor. Hangi televizyonu açarsanız açın, orada özellikle kapatma davasıyla ilgili, hele son türbanla ilgili verilen kararla ilgili çok acımasızca eleştiriler yapılıyor ve özellikle yargı bağımsızlığını doğrudan doğruya zedeleyecek ve örseleyecek, en sade yurttaştan en sorumlu kişiye kadar çok ciddi itham ve iddialarda bulunuluyor.

Değerli arkadaşlar; bu bir hukuk devleti için son derece tehlikeli gelişmeler. Bizim önerimiz, herkesin hukuka inanması, kendilerine hukuka teslim etmesi, yargının bağımsızlığına inanması. Eğer biz bir anayasal düzen içerisinde ve hukuk devleti kurum ve kurallarına uygun davranacaksak, kendi düşüncelerimizi, kendi hobilerimizi, kendi ideolojilerimizi bir tarafa koyup o kurumsal düzenin, o hukukun, o hukukun üstünlüğünün işlemesi için hepimizin yardımcı olması gereklidir diye düşünüyoruz.

Ben şuna inanıyorum: Türkiye’de gerçekten demokratik, laik, sosyal hukuk devletine inanmış barolarımız ve Barolar Birliği, Türkiye’de bu dengeyi kuracaktır. Herkesin yargının verdiği karar karşısında saygılı olması gerektiğini her yerde söyleyecek, anlatacak ve ülkemizde hukukun üstünlüğü ve hukuk devletinin yerleşmesine 1969’dan bu yana söylediği gibi, anlattığı gibi yine tekrar edecektir.

Değerli arkadaşlar; Türkiye Barolar Birliği, her şeyin demokratik kültür içerisinde, meşru zeminlerde ve hukuk içerisinde çözülmesini, asla demokrasinin dışında, sivil ve gerçekten demokratik yönetimin dışında bir yönetim anlayışının artık Türkiye’de tartışılmamasını, akıllardan dahi geçmemesini önermektedir. Her sorunumuzu, her düşüncemizi, kendimize ait savunduğumuz her iddialı demokratik zeminlerde ve birbirimizi anlayarak hukuk içerisinde, meşru zeminlerde yapmak mecburiyetindeyiz. Bu son derece tehlikeli. Biz buradan bütün

yetkililere, ülkemizdeki hukuk devleti ilkesini ve onun olmazsa olmaz koşulu olan yargı bağımsızlığını zedeleyecek her türlü eylem ve söylemden kaçınmalarını özellikle öneriyoruz. Bu ülkemizin geleceği için son derece önemli bir davranış biçimidir. Bunu burada sizlerle paylaşmak istiyorum ve Barolar Birliği olarak, sözlerimin başında da söyledim, 14 Mart 2008'den bu yana biz hep insanları hukuka çağırdık, hep hukukun içerisinde çözümler önerdik, insanların sakin, tarafsız, önyargısız ve soğukkanlı bir şekilde olayları tahlil etmesi gerektiğini söyledik. Ama maalesef üzülererek söylemek istiyorum ki, ülkemizde siyasete ağırlığını koyan ve yine ülkemizin gündemin tavin eden siyaset, bu konuda iyi sınav verememiştir. Dileğimiz, iktidarıyla, muhalefetiyle, ülkemizde siyaseti temsil eden bütün kurumların hukuk devleti anlayışına, yargı bağımsızlığına, yargıç güvencesine gerçekten gönülden, yürekten inanmalı ve ona göre bir davranış sergilemeli diye düşünüyoruz.

Anayasa Mahkemesi'nin yasama meclisinin çıkartmış olduğu bir yasayı denetlemesi, anayasaya uygunluk anlamında, asla yargının yasama üzerindeki gücü olarak kabul etmemek lazım. Bu yargı bağımsızlığının ve kuvvetler ayrılığının doğal sonucudur, olmazsa olmazdır. Eğer yasama meclisinin almış olduğu bir tasarruf, bir işlem, bir karar, yargı tarafından denetlenmiyorsa, orada yargı bağımsızlığından ve hukuk devletinden söz etmeye imkan yok. Yine aynı şekilde yürütmeyi temsil eden Bakanlar Kurulu'nun, icrayı temsil eden Bakanlar Kurulu'nun yaptığı bir eylem ve davranışı Danıştay, hukuka uygunluk, işlemin hukuka uygunluğu anlamında denetleme yapmıyorsa, biz yine orada hukukun üstünlüğünden, hukuk devletinden ve yargı bağımsızlığından söz edemeyiz. Bu ilkelere lütfen lehimize olan kararlar için alkışlayıp, aleyhimize olan kararlar için bir biçimde acımasızca eleştirirsek, Türkiye'de doğruları yakalamamız imkânsız olacaktır.

Bizim burada tavsiyemiz, Türkiye'de toplum lideri olan, Türkiye'de siyaseti ve Türkiye'de siyaset gündemini oluşturan değerli, saygın parti liderlerimize, politika temsilcilerimize bu ilkelere uygun davranmalarını öneriyor ve tavsiye ediyoruz.

ÖZDEMİR
ÖZOK'UN
KONUŞMASI

Çünkü demokrasinin olmazsa olmaz temel koşulu siyasi partilerdir. İnanıyoruz, gelecek günlerde daha sakin, daha birbirini anlayarak, toplumun bütün katmanlarına ve büyük çoğunluğa örnek bir davranış sergilerler. Dün Sayın Baro Başkanı' mızla beraber Trabzon' daki yargı temsilcilerini ziyarete gittiğimizde, oradaki değerli görevli meslektaşlarımızın bu kaygıları paylaştığını birebir gördük ve kaygılarını daha da ileri götürerek, *"yani yarın öbür gün yerel mahkemelerde verilecek kararların da bu ve benzeri şekilde uluorta eleştirilmesi, Türkiye'deki yargının geleceği bakımından çok büyük olumsuzluklar doğurur"* diye değerli arkadaşlarımız kendi düşüncelerini ortaya koydular. İşte bu ve benzeri düşüncelerin ortaya çıkabileceği eylem ve söylemlerden sorumluluk duygusu taşıyan yöneticilerin mutlaka, ama mutlaka kaçınması gereklidir diye düşünüyorum.

Değerli arkadaşlar; bu toplantının temel amacı, genç arkadaşlarımızın kendi sorunlarını ifade etmeleri. Dikkat ederseniz, ben avukatlık mesleğinin geleceğiyle ilgili *"şunu yaptık, bunu yaptık, bunu yapmadık"* biçiminde bir şey söylemiyorum. Yaptıklarımız ortada. Mutlaka eksiklerimiz vardır, olacaktır, ama burada söz genç arkadaşlarımızın.

Bu toplantılarda konuşulanları kitap haline getiriyoruz. Şu anda dördüncü kitabımız çıktı. Kısmet olursa, Trabzon' daki çok değerli genç kardeşlerimizin ortaya koyacağı görüş ve düşünceler kitap haline gelecek. *"Peki, bu kitap haline gelecek de ne olacak, siz niye yapıyorsunuz, bu böyle kitapta kalacak mı?"* Hayır, kalmayacak. Biz burada, Ankara' dan başlayarak, Ankara, Adana, Antalya, Denizli ve Trabzon, burada bize destek veren genç arkadaşlarımızdan bir komisyon oluşturacağız. Bundan sonraki yapacağımız illerdeki arkadaşlarımızla ve bütün bu konuşulanları, o kitapları bu arkadaşlarımıza, yani komisyonda görev alan arkadaşlarımıza vereceğiz. Burada söylenen sözleri, yapılan önerileri, nasıl bir Barolar Birliği, nasıl bir baro, nasıl bir savunma mesleği, nasıl bir avukatlık bekliyor arkadaşlarımız; hangi yönden iyiyiz, hangi yönden kötüyüz, hangi yönde daha iyi duruş sergilemeliyiz, onların hepsini arkadaşlarımız gözden geçirecekler ve Barolar Birliği

Yönetim Kurulu'na bir yeni öneri getirecekler. Barolar Birliği Yönetim Kurulu, kendi birikimi, bugüne kadar deneyimlerini de ona katacak, ondan sonra bunu bütün barolara yollayacak. Barolardaki değerli baro başkanlarımız, baro yönetim kurulu üyeleri de buna katkı sunacaklar ve gerçekten bugüne kadar hep tartıştığımız, *"burası şöyle olsun, şurası şöyle olsun"* dediğimiz Avukatlık Kanunu'nda rahatsız olduğumuz çok ciddi konuların değiştirilmesi konusunda siyasal iktidara, -o günkü hükümet kimse ona- yeni bir Avukatlık Kanunu için, ya tüm-den değişiklik olarak götüreceğiz ya da bugün mevcut olan bölümlerini kabul ediyorsak, bir Avukatlık Kanunu değişikliği biçiminde bunu götüreceğiz, amacımız bu.

Değerli genç kardeşlerim, değerli meslektaşlarım; sizlerin mesleğe olan bağlılığı, sizlerin demokrasiye, sizlerin hukuka, hukukun üstünlüğüne olan bağlılığı, ülkemizin aydınlık geleceğinin güvencesidir. Hangi koşulda olursa olsun, biz artık bütün moral değerleri de yerli yerinde oturtan, bütün ülkemizin ulusal değerlerinde, ülkemizin ortak değerlerinde, halkımızın, toplumumuzun, hepimizin sahip çıkacağı değerleri de yerli yerinde oturarak, aydınlık, çağdaş, uygar bir Türkiye'yi biz kuracağız. Barolar ve Barolar Birliği, bu anlamda herkesi hoşgörüle karşılayan, herkesin iyi niyetli yönlendirici, aydınlatıcı eleştirilerini çok ciddi bir şekilde inceleyen, kulak veren, ondan kendisine birtakım dersler çıkaran bir kurum olma özelliğini Türkiye'deki bütün demokratik grup ve siyasi partilere ve bütün kurumlara göstereceğiz. Türkiye Barolar Birliği ve sizler, Türkiye'de demokrasinin ne olduğunu, hoşgörünün ne olduğunu, meslek dayanışmasının ne olduğunu gelecek günlerde hep beraber, farklı düşünebiliriz, aynı düşünebiliriz; ters düşünebiliriz, çok çok farklı düşünebiliriz, bütün bu farklılıkları mesleğin bir dinamizmi, mesleğin bir gücü, mesleğin geleceği için güvence olduğunu hep beraber ortaya koyacağız.

Benim söyleyeceklerim bunlar. Bütün dileğim, sağlıklı, gerçekten kendine güvenen, gelecekte endişesi olmayan, moralli bir savunma mesleği ve onu temsil eden avukatlar topluluğunun ülkemizde var olması. Ama maalesef biraz önce

ÖZDEMİR
ÖZOK'UN
KONUŞMASI

Sayın Başkanım oraya girdi, ben girmek istemiyorum; hem hukuk fakültelerinin sayısının çok fazla olması, hem şu anda Türkiye'de hiçbir meslek, avukatlık kadar kolay elde edilen bir meslek değil. Her mesleğin önünde kendine göre birtakım sınavları, engelleri, birtakım barikatları var. Ama bugün için avukatlıkta böyle bir şey yok. Fakülte bitiyor, bildiğiniz gibi bir staj, stajın arkasından, o belirli şekli ve zaman dilimine bağlı stajdan sonra değerli arkadaşlarımız avukat oluyor. İnaniyorum deneyimli, bu mesleğe gönül vermiş, mesleğin geleceği konusunda son derece kararlı, tutarlı ve ilkeli olan arkadaşlarımız, mesleğin daha iyi yerlere, çitasının daha yükselmesi için her türlü desteği vereceklerine inanıyorum ve inanıyorum, bizim bugün yaşadığımız bu sorunlar, gelecekte bu değerli sorumluluk duygusu taşıyan değerli arkadaşlarımızın katkılarıyla yaşanmayacaktır. Bu toplantının bu anlamda mesleğimizin geleceği anlamında, ülkemizin hukuku ve hukukun üstünlüğü ve hukuk devleti ilkelerine katkı sunması anlamında gerçekten çok büyük yararlar sağlayacağı inancımla, bu duygularımın bize destek veren, gelen değerli baro başkanlarımıza, genç meslektaşlarımıza ve bütün konuklara sevgilerimi, saygılarımı sunuyorum. Toplantının yararlı, faydalı, başarılı geçmesini diliyorum, hepimize sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

Sağ olun değerli arkadaşlar.

Sunucu: Forumu yönetmek üzere Sayın Av. Özcan Çine'yi ve Divan'da bulunacak genç meslektaşlarımızı yerlerine davet ediyorum.

ÖZCAN
ÇİNE'NİN
KONUŞMASI

Av. Özcan ÇİNE (Başkan): Türkiye Barolar Birliği Sayın Başkanım, Trabzon Barosu Başkanım, Giresun, Rize, Ağrı, Gümüşhane, Şanlıurfa, Bartın baro başkanlarımız ve değerli meslektaşlarımız; Türkiye Barolar Birliği Sayın Başkanı'nun belirttiği gibi, bu açık foruma başlıyoruz.

Forumda söz almak isteyen arkadaşlarımızın ellerini kaldırmak suretiyle ve kendilerini tanıtmak suretiyle konuşmalarına başlamalarını, kürsüden bu konuşmayı yapmalarını

rica ediyoruz. Çünkü kayıt altına alıyoruz ve kitapçık haline getirdiğimiz için lütfen bunu ihmal etmeyelim.

Buyurun.

Av. Şeref YILDIZ (Bartın Barosu Başkanı): Sayın Barolar Birliği Başkanı, sevgili baro başkanlarım, sevgili genç arkadaşlarım, barolarımızın değerli temsilcileri; ben bu sözü almaktaki maksadım, kısaca şöyle söylüyorum: Biz Bartın'da birkaç yıldır bir sosyal sıkıntı içerisindeyiz. Bartın'ın Amasra ilçesine bir termik santral kurulmak isteniyor. Bu santrale biz başından beri "hayır" demekteyiz. Sivil örgütlerle birlikte "hayır" diyoruz, çevre illerimizin sivil örgütleriyle birlikte "hayır" diyoruz. Bu sıkıntımızın giderilmesi konusunu ben her katıldığım baro başkanları toplantısında arz ediyorum. Sizler ve ülkemizin diğer şehirlerinde avukatlık yapan arkadaşlarımızın da bizlere bu konuda duyarlı olduklarını hissettirmelerini arzu ediyoruz.

ŞEREF
YILDIZ'N
KONUŞMASI

Değerli arkadaşlarım; önümüzdeki haftalarda biz Zonguldak Barosu'yla birlikte, yine çevremizdeki sivil örgütlerimizle bu konuda bir karşı duruş gösterisi yapacağız. Bu konuda bizlere yardımcı olmanızı arz ediyorum.

Bu toplantıya gelmişken, avukatlığın kanunu olan Avukatlık Kanunu'nun 1. maddesinde "*avukat, kamu görevlisidir*" diye bir hüküm vardır, ayrıca yargının da bir unsurudur. Tatbikatta görüyorsunuz, hep birlikte görüyoruz, yargının unsuru diye konulan bu hüküm, kanundaki bu hüküm bana göre uygulanmıyor. Hâkim, savcı, yani iddia ve karar ikilisi istediğini yapıyor. Biz ne kadar çok objektif delil ikame edersek edelim, duymuyor. Ben 37 senelik avukatlık yaşamımda mahkemeleri önce bir gözümün önünde canlandırırım; sulh hukuk, asliye hukuk, sulh ceza, asliye ceza, ağır ceza, bunların cesametini de canlandırırım, sonuçta sulh cezayı küçük görürüm. Ancak sulh cezanın hiçbir kararının denetim dışında olmadığını da bilirdim, rahatlardım. Şu son zamanda bazı kararlar kesin diye bir usul çıktı. Ne yapıyor sulh ceza hâkimimiz; "1.500 lira" ve kesin.

Değerli arkadaşlar; bilmiyorum, sizler belki bir davayı 3.000 liraya, 5.000 liraya alabilirsiniz. Ama küçük yerleşim birimlerinde 500 lira, bin lira, hele hele ücret tarifesinde sulh ceza davasının ücreti vekâletinin 250 lira olduğu gerçeği karşısında, vatandaşımıza 1.500 lira ceza verilmesi ve bunun kesin olması ve avukatın orada hiçbir şey yapamaması inanın beni üzüyor. O halde, Avukatlık Kanunu'ndaki yargının üç unsurundan biri olan savunmanın, yani avukatın görevinin diğer iki unsura asgari eşit ölçüde değerlendirilmesinin bir yasal zorunluluk olduğunu bilelim ve bu konuda Parlamento'ya gerek avukatlar olarak, gerek fikir üreterek, öğretmenlerimiz olarak, profesörlerimiz olarak Barolar Birliği'ni bu konuda daha bir göreve çağıralım arzu ediyorum.

Ben sadece avukatlık görevinin kanundaki hükümlerinin en azından bu yönde bizleri tatmin edecek şekilde uygulanması gerektiğine olan inancımı sizlere duyuruyorum ve Bartın'ın sosyal durumunun da sizlerin bilginize sunulması konusunda fayda olacağını umuyorum. Bu nedenlerle şurada aldığım söz için beni başışlayan sayın Toplantı Divanı'mıza teşekkür ediyorum, her birinize saygılarımı sunuyorum.

Sağ olun efendim.

Başkan: Değerli Bartın Baro Başkanına konuşması için teşekkür ediyoruz.

Şimdi forumumuza geçmeden arkadaşlar, yine genç meslektaşlarımızın hazırladığı, meslek sorunlarıyla ilgili olarak kısa bir barkovizyon gösterisi var. Beş dakika kadar bunu izleyelim, ondan sonra forumumuza geçebiliriz.

(Barkovizyon Gösterisi)

Başkan: Değerli arkadaşlar; avukatlık ve barolarımızla ilgili kısa gezintiden sonra, bir ısınma turundan sonra konuşmalara başlamış oluyoruz.

Buyurun arkadaşım.

Av. Bülent YÜCE (Ordu Barosu): Öncelikle Sayın Birlik Başkanı'mızı, tüm baro başkanlarımızı, tüm meslektaşlarımızı ve değerli konuklarımızı şahsım ve mensubu bulunduğum Ordu Barosu adına saygıyla selamlıyorum.

BÜLENT
YÜCE'NİN
KONUŞMASI

Düzenlenen program, "Mesleğe Yeni Başlayan Avukatların Sorunları ve Çözüm Yolları" başlıklı olmakla birlikte, esasen avukatların sorunları, genci yaşlısı herkes için ortak ve aynı sorunlardır. Ancak doğaldır ki, mesleğe yeni başlayan avukatlar, süregelen sorunlardan meslekte kıdemli meslektaşlarımıza göre daha fazla etkilenmektedir. Bir başka açıdan, bu durum, uzun yıllar sonunda aynı sorunları yaşamaya devam eden kıdemli meslektaşlarımızın belki de bu sorunlarla yaşamaya alıştığı şeklinde ifade edilebilir. Bizim de elimizden geldiğince ifade etmeye çalışacağımız mesleki sorunlar, daha çok genç avukatların etkilendiği sorunlar olmakla birlikte tüm meslektaşlarımızın sorunu olarak değerlendirilmelidir.

Son yıllarda mesleğe yoğun giriş nedeniyle avukatların sayısı artmış, ancak avukatların ekonomik durumunda bu artışa paralel olarak gerekli iyileştirmeler yapılamamıştır. Bu nedenle, meslekte haksız rekabet, meslek etiğine uymayan davranışlar son yıllarda artış göstermiştir. Haksız rekabet, meslekte emeğin karşılığının alınamamasına, meslek etiğinin bozulması ise meslekte itibar kaybı ve yozlaşmaya neden olmaktadır. Avukatlar arasında haksız rekabetin olduğu, meslektaşlarımız arasında belki birebir konuşmalarda hep söylenen, ancak genel kurullarda veya geniş kapsamlı toplantılarda pek de ifade edilmeyen bir durumdur. Maalesef bazı meslektaşlarımızca müvekkilden vekâlet ücreti almaksızın icra takibi veya dava yürütüldüğü, yapılan işin neticesinde tahsilatla birlikte ücretlerin tahsil edildiği esasen hepimizin malumudur. Bunun karşısında müvekkilinden ücretini peşin talep eden avukatlar, müvekkilleri karşısında zor duruma düşmekte ve hep aynı cümleyle karşılaşmaktadır: "Filanca avukat, bana 'senin işin ücretsiz yaparım' dedi."

BÜLENT
YÜCE'NİN
KONUŞMASI

Yine bazı meslektaşlarımızın avukatlık asgari ücret tarifesinin de altında ücretlerle vekâlet ilişkisi kurdukları da gözlemlenmektedir. Bu durum da en çok doğal olarak henüz mesleğe yeni başlamış, iş sayısı az olan genç avukatları etkilemektedir. Birçok gelişmiş ülkede olduğu gibi vekâlet ücretlerinin barolar tarafından tahsili halinde tüm bu sorunların aşılmasının mümkün olduğunu düşünüyoruz. Nitekim bu uygulamada müvekkiller, ücreti vekâletin tahsili konusunda vekiliyle birebir muhatap olmamakta, vekâlet sözleşmesi kurulurken vekâlet ücretini barolara yatırmaktadır. Kaldı ki bu şekilde avukatın ödemekle yükümlü olduğu aidat, vergi ve stopajların da kaynağında tahsili sağlanmış olacaktır. Böylece esasen Avukatlık Kanunu'nun 1. maddesiyle kamu hizmeti kapsamında değerlendirilmesi gereken avukatlık mesleği, bu niteliği gereği rekabete kapalı bir meslek yapısına bürünecek ve avukatların gelirleri birbirine yakın hale gelecektir. Avukatlar arasındaki tercih edilirlilik de reklam, kişisel ilişkiler ve benzeri olgulara değil, bilgiye dayalı bir hale gelecektir.

Yine CMK ile ilgili sıkıntılar hepimizin malumudur. CMK ücretleri, hem avukatlık asgari ücret tarifesinin çok altındadır, hem de ücretlerin ödenmesi oldukça gecikmektedir. CMK ücretlerinin asgari ücretin altında olması ve üstelik ödenmesinde tahammül sınırının üzerinde gecikmeler yaşanmasının Anayasa'nın 18. maddesiyle yasaklanan angarya yasağıyla çeliştiğini düşünmekteyiz. CMK ücretlerinin en azından asgari ücret seviyesine getirilmesi ve yine bu ücretlerin zamanında ödenmesi için kalıcı bir çözüm sağlanması gerekmektedir.

Ekonomik sorunlar içinde irdelemek istediğimiz bir diğer husus da aidatlarla ilgilidir. Avukatların meslek kuruluşu olan barolara ödedikleri aidat, mevcut düzenlemelerle maktu olarak belirlenmektedir. Ancak birçok meslek kuruluşunda bu aidatlar gelire göre nispi olarak alınmaktadır. Bunun avukatlar açısından da böyle olması için gerekli yasal düzenlemelerin yapılmasının sağlanması yerinde olacaktır.

Avukatlar topluluk primi ödemekte olup, sağlık güvencesinden ise yararlanamamaktadır. Birçok avukat, ya eşinin

sağlık güvencesinden yararlanmakta ya da özel sağlık sigortası yaptırmaktadır. SSK ile yapılan anlaşmalar ile ek prim ödemek suretiyle sağlık güvencesinden yararlanılması söz konusu olsa da, bu sistem de zaman zaman aksamaktadır. Genç avukatların birçoğu ise, maddi imkânsızlıklar nedeniyle hiçbir sağlık güvencesine sahip değildir. Anayasa'nın 56 ve 60. maddelerinde her vatandaşın sosyal güvenlik çatısı altında olma ve sağlıklı yaşama hakkı güvence altına alınmakla birlikte, uzun yıllardır süregelen avukatların sağlık güvencesi sorunu ise halen çözülebilmemiş değildir. Bu sorun sadece genç avukatların değil, her avukatın sorunu olup yasayla çözülmesi gereken bir durumdur. Her ne kadar yürürlüğe girecek Sosyal Güvenlik Yasası ile bu sorunun çözümleneceği ifade edilmekte ise de, avukatların ancak yüksek miktarda ek prim ödemek suretiyle sağlık güvencesinden yararlanması mümkün olacaktır.

Avukatlık staj döneminin verimli geçmediği hep tartışılan, ancak somut bir çözüme kavuşturulamayan bir durumdur. Biz de buna bu toplantıda yeniden vurgu yapmak istiyoruz. Hukuk fakültesi sayısında son yıllarda yoğun artış olması, zaten teorik bilgi ötesinde eğitim vermeyen fakültelerimizin kalitesinde maalesef düşmeye neden olmuştur. Avukatlık stajı döneminde ise teorik bilgilerin pratiğe dönüşmesini sağlayacak bir sistem halen getirilememiştir. Stajyer avukatlar, ilk altı aylık stajlarında duruşma salonlarında oturarak duruşmaları izlemekten öteye bir deneyim kazanamamaktadırlar. Çoğu zaman stajyerlerin stajı fiilen devamı dahi söz konusu olmamaktadır. İkinci altı aylık dönemde ise genel olarak stajyerler, maalesef adliyeye getir götür işleri yapan, icra takipleriyle uğraşan ara eleman gibi görülmektedir. Bunun sonucunda ise stajyerler, mesleğe yeterince hazırlanamamaktadır. Stajyerlerin eğitimi konusu tek tek her baronun kendi inisiyatifine bırakılmış durumdadır. Bu konuda Barolar Birliği tarafından tek bir müfredat ve eğitim sistemi belirlenerek, stajyerin uygulamanın daha çok içine gireceği bir yapı oluşturulmalıdır.

Staj sonrasında avukatlığa giriş için öngörülen sınavın iptali konusu ise halen tartışmalı bir durum olmakla birlikte,

BÜLENT
YÜCE'NİN
KONUŞMASI

hep bahsedilen ve eşit görülen yargının üç ayağından sadece savunma makamı olan avukatlığa girişin sınavsız olması da kanımızca bir çelişkidir.

Stajyerler açısından bir diğer önemli sorun da sosyal güvenceye sahip olmamalarıdır. Bunun giderilmesi için gerekli yasal düzenlemenin yapılması ve gerek Barolar Birliği'nin, gerekse tüm baroların bu hususta takipçi olması gerektiği kanısındayız. Hukuk fakültelerinin beş yıla çıkarılarak stajın bu dönem içerisinde yaptırılması ya da stajyer avukatların staj döneminin yasal düzenlemeyle sosyal güvenlik sistemine sokularak bu sorunun çözülebileceğini düşünüyoruz.

Yine stajyerlere verilen kredinin kredi olmaktan çıkarılıp bursa dönüştürülmesi gerekmektedir. Zaten salt bu amaçla vekâlet pulu düzenlemesi getirilerek kaynak yaratılmış durumdayken, açıkçası bunun kredi olarak verilmesini anlamakta güçlük çekmekteyiz.

Avukatlık Kanunu'nun 1. maddesi, "*avukat, yargının kurucu unsurlarından olan bağımsız savunmayı serbestçe temsil eder*" hükmünü içermektedir. Ancak kanımızca bu bağımsızlık halen de tam olarak sağlanabilmiş değildir. Bu konuda yapılan son tartışmalarda iddia makamı olan savcıların kürsüden aşağı inip inmeyeceği tartışmasından öteye bir anlayış ortaya çıkmış değildir. Sembolik olarak iddia ve savunmanın aynı düzeye getirilmesi de mutlaka önemlidir. Ancak bizce asıl önemli olan, bu eşitliğin gerçek manada sağlanmasıdır. Örneğin ağır ceza salonlarında heyet, görüşme için ara verdiğinde, avukatlar da dahil herkes salondan çıkarılırken, savcıların bu görüşmeye iştirak etmesi, savunma ve iddia makamının ne kadar eşit olduğunu gözler önüne sermektedir. Bu örnekleri çoğaltmak da mümkündür. Avukatların bağımsızlığının gerçek manada sağlanması için yasal düzenlemelerin yapılması ve bu konuda takipçi olunması gerekmektedir.

Yine kamu kurumlarında kadrolu olarak çalışan, avukatlık yapan meslektaşlarımız ile bir başka avukatın yanında düşük ücretlerle çalışan meslektaşlarımızın bağımsızlığından tam

olarak söz etmenin de mümkün olmadığı kanısındayız. Bu şekilde çalışan meslektaşlarımızın vicdanına uymayan bir işi reddedip reddedemeyeceğini takdirlerinize bırakıyoruz ve bu durumun bağımsızlıkla bağdaşmadığını düşünüyoruz.

Daha birçok mesleki sorun olmakla birlikte, program konusu kapsamında kalmaya çalışarak sorunlarımızı izah etmeye çalıştık. Tüm mesleki sorunlarımızın çözümü için her şeyden önce gerek barolar, gerekse Barolar Birliği olarak etkin meslek kuruluşları olmamız gerektiğini ifade etmekte fayda görüyoruz. Etkin meslek kuruluşu olmak için ise baroları ve Barolar Birliği'ni siyasi çekişmelerin yaşandığı alanlar olmaktan çıkarıp, sadece ve öncelikle mesleki endişelerle hareket eden, mesleki sorunları çözmeyi hedefleyen bir yapıya ve yönetim anlayışına sahip hale getirmek gerektiğini düşünüyoruz. Bunun için de bütün avukatların meslekleriyle ilgili konulara duyarlı olması ve mesleki sorunların çözümüne ilgi duyması gerekmektedir.

Sunumumuzu Internet'te yer alan bir hukuk sitesinde genç bir meslektaşımızın sorunlarını ifade ettiği yazısını aynen aktararak -ki ismi Internet'te belli olmadığı için kendisinin de affına sığınıyoruz- bu sunumla kapatmak istiyoruz. *"Avukatlık zor zanaat. Yeni hayata başlayanlar için şu an belli sıkıntıları bir daha yazayım: Sigortalarımızı ödeyemiyoruz. Okulda aldığımız kredilerin ödeme günü geldi. Büro masrafı başlı başına bir memur maaşı kadar. Herkesin bir özel harcaması da var. Geleceğe borçla başlamış olmanın sıkıntısı bizi hasta edecek ve işin kötüsü, bir sağlık güvencemiz de aslında bakarsanız yok. Çok mu karamsarım; belki de. Farklı düşünen varsa, buyursun gelsin."*

Saygılarımızla.

Başkan: Ordu Barosu'ndan değerli kardeşimize teşekkür ediyoruz.

Buyurun.

TEKİN
SAĞIR'IN
KONUŞMASI

Av. Tekin SAĞIR (Trabzon Barosu): Sayın Birlik Başkanı, değerli baro başkanlarımız ve meslektaşlarımız; öncelikle herkese hoş geldiniz diyor, saygılar sunuyorum.

Bağımsız yargının kurucu unsurlarından biri savunmanın temsilcisi olan avukatlar ve mesleğin geleceği genç avukatlar; sadece bu sıfatı kullanıp, önüne arkasına herhangi bir ek yapmadan dahi ne yazık ki hepimizin kafasında beliren bir dizi sorunlar silsilesi. Öncelikle mesleğin sorunları ve çözümüne ilişkin görüşleri dile getirmenin platformu olarak görülen baro genel kurullarının genellikle bir güne sığdırıldığı göz önüne bulundurulduğunda, özellikle genç avukatların sorunlarını ve çözüm önerilerini dile getirmeleri pek mümkün olmadığından, mesleğin sorunlarına ilişkin bu tür toplantıların yapılmasının önemi daha da artmaktadır. Bu nedenle, bu toplantının yapılmasına katkısı olan herkese teşekkür ederek konuşmama başlamak istiyorum.

Esasen genç avukatların ayrıca sorunları yanında, genel olarak mesleğin sorunlarını en yoğun olarak yaşayan meslek grubu da gençler olmaktadır. Her zaman avantaj olarak dile getirilen gençlik, mesleğin başında başlı başına bir dezavantaj olarak karşımıza çıkmaktadır. Daha en başından, özellikle ceza davalarında müvekkilinizin size söylemese de hissettirdiği “yapabilir mi?” duygusu, geçmişten gelen uygulamaların etkisi içinde olan ve ilk kez muhatap olduğunuz kolluk güçleri, yargı mercilerinin dahi sadece genç olduğunuz için size karşı olan tutumları...

Elbette mesleğin içinde bulunduğu bir yığın sorundan her biri ayrı bir tebliğin, panelin konusunu oluşturacak öneme haiz olsa da, gün boyu üzerinde konuşulacak bu sorunların özellikle önem arz ettiğini düşündüğüm bazıları üzerinde ayrıca durmak istiyorum. Bunlardan ilki, üzerinde hemfikir olduğuna da inandığım, meslek açısından bir zorunluluk olarak gördüğüm mesleki sınav. Türkiye Barolar Birliği tarafından yılda verilen ruhsatname sayısı ile hukuk fakültelerinden mezun olanların sayısının neredeyse eşit olduğu, plansız olarak sayıları gittikçe artan hukuk fakültelerinin avukatlık fakültesi-

ne dönüştüğü bir ortamda, avukatları bu plansızlığın kurbanı olmaktan kurtarmanın tek yolu da mesleki sınav olarak görünmektedir. Günümüzde sayıları 35 olup, en azından kontenjan itibarıyla lehe bir düzenleme beklerken, aksine, istisnasız açılan tüm vakıf üniversitelerine de yeni hukuk fakültesi açma izni verilmesinin açıklanabilir bir izahı yoktur. Mesleğimiz için bu kadar hayati öneme sahip bir konuda aileleriyle beraber düşünüldüğünde, geniş ve etkili olması beklenen bir kitleyle ilgili yapılan düzenlemenin bir gecede iptal edilmesi noktasında hepimizin ve özellikle de sorumlu makamlardaki yöneticilerimizin üzerlerine düşeni yapıp yapmadıkları konusunda özeleştiri yapması gerektiği kanısındayım. Zira bizim için bu kadar önemli bir konunun bir siyasinin iki dudağı arasında çıkan bir çift kelimeye kurban edilmesi, kabul edilebilir bir durum değildir. Bu kararın alınma noktasında bizlerin mutlaka söylememiz gereken etkili bir söylemimiz, gerekirse eylemimiz olması gerektiğini düşünüyorum.

Gereğinin çok üzerinde hukuk fakültesi açılmış olması, her alanda olduğu gibi, eğitim politikamızdaki plansızlığın bir sonucu olabilir. Ancak sorumlu makamlardaki kişilerin, benim veya sizin gibi sorunları dile getirip *"sistem kurbanıyız, bunlar plansız eğitim politikasının bize getirdikleri"* deyip biçare tavır sergilemelerini olağan karşılamak mümkün değildir. Avukatlık sınavının kaldırılmasıyla yapılacak yeni bir Staj Eğitim Yönetmeliği'yle ilgili, staj öncesi ve sonrasındaki değerlendirme adı altındaki sınav düzenlemesi bir çözüm yolu olarak ortaya çıkmış ve Barolar Birliği'nin bu konudaki çalışması da belli bir olgunluğa gelmişti. Ancak öyle zannediyorum ki bu çalışma da baroların ekim ayındaki seçimleriyle Türkiye Barolar Birliği'nin Mayıs 2009'daki seçiminin kurbanı olmuş gibi görünüyor. Bu düşüncemde yanılmak isterim. Zira çalışmalarına başlayalı uzunca bir süre geçen ve neredeyse herkesin üzerinde ittifak sağladığı bir konudaki düzenlemeyle ilgili bilmediğimiz bir durum varsa, Başkanımız gerçi dışarı çıktı, ama bilmek isteriz. Sınav, bu meslek için alelade bir düzenleme değil, zorunluluktur.

TEKİN
SAĞIR'IN
KONUŞMASI

İkinci olarak üzerinde durmak istediğim husus, "ekonomik sorunlar" başlığı altında bazı sorunlardır. Mesleğe girişin hızla arttığı bir ortamda, bu durumun bazı sorunları da beraberinde getirmesi kaçınılmazdır. Özellikle mesleğe yeni başlayan avukatların iş kaygısı, okurken alınan öğrenim ve harç kredileriyle staj yaparken alınan staj kredilerinden doğan borç yükü altında mesleğe çekingen bir giriş yapmasını esasen kendinden dahi bağımsız icra etmesi gereken mesleğini yeni bir büro açmaktansa başkasının yanında çalışarak icra etmesi bir tercih olmayıp, zorunluluktan kaynaklandığı yaşanan bir hakikattir. Bunun sonucudur ki, sadece İstanbul'da 9.000 ?bağımlı? avukat vardır. Bu da neredeyse İstanbul'daki avukat sayısının yarısıdır.

Staj kredilerinin karşılıksız burs şekline dönüşmesinin mümkün görünmediği bir ortamda, gelişmiş ülkelerde olduğu gibi mesleğe yeni başlayanlara büro açarken sağlanan maddi desteğin ülkemizde de uygulanmasına ilişkin talebin ne denli yerindelik taşıyacağı konusunda kuşkularım olmakla beraber, bununla ilgili bir çalışmanın da başlaması gerektiği düşüncesindeyim. Mevcut haliyle bu desteğin sağlanması bir yana, öğrenciliği ve stajı kredilerle bitirmiş bir kişiden mesleğe henüz ayak attığı ilk anda bir de ruhsat parası adı altında bir para alınmasının da kabul edilebilir olmadığı kanaatindeyim. Baroların hizmet verirken gelirlerin olması gerekmeyle birlikte, bu gelirlerin vekâlet pulları, aidatlar ve diğer yollarla zaten yeterince sağlandığı düşünülduğünde, mesleğe yeni başlayandan ruhsat parası alınması, bu zorunluluğun bu genç meslek mensupları aleyhine kullanımı olarak düşünüyorum. Zaten ekonomik güçlükler yaşayan mesleğe yeni başlayan avukatların en azından bu yükten bir an önce kurtarılması gerekir. Mesleğe giriş bir disiplin altına alınmak isteniyorsa, bunun yolu parası olan ile olmayan arasında ayrıma yol açacak ekonomik bariyerler değil, biraz önce belirttiğim gibi, objektif bir sınav olmalıdır.

Şu anda Trabzon'da da avukatlarla ilgili incelemesi yapılan vergi konusunda vekâlet ücretlerinden alınan vergilerin

makul bir seviyeye çekilmesi noktasında yeni bir düzenleme için gerekli her türlü çaba gösterilmelidir.

“*Ekonomik sorunlar*” başlığı altında üzerinde durmak istediğim son konu ise, biraz önce Ordu Barosu’ndan konuşan arkadaşımın da üzerinde durduğu CMK hizmeti ve bunun ücretlendirilmesine ilişkindir. Zira yapılan yeni düzenlemeyle CMK ücretlerinin ödenmesinde tam bir muamma söz konusudur. Bu konuda barolar devreden çıkarılmak istenirken, iş baroların da içinde olduğu karmaşık bir yapıya dönüştürülmüştür. Ödemelerin ne zaman yapılacağı tamamen bir muammadır. Faturası kesilip KDV’si ödenen CMK ücretleri aylar sonra ödenmektedir. Özellikle mesleğe yeni başlayanlar için temel giderlerin karşılanması konusunda çok önemli bir yeri olan CMK ücretleri konusundaki bu yeni yapı, işi tamamen çözümsüzlüğe sürüklemiştir. CMK ile ilgili ödemeler ve ücretin miktarı konularında yeni bir düzenleme yapılarak bu hizmetin angarya olmaktan çıkarılması, öncelikle meslek etiği açısından bir zorunluluktur. Zira angarya olarak görülen bir hizmet, ceza avukatlığını da bitirme noktasına getirmek, hukuk sistemimizde “*lehe olan yasalar uygulansın*” şeklinde yeni bir savunma şekli gelişmesine yol açmaktadır. Bu her şeyden önce meslek etiğiyle bağdaşmaz.

Genç meslek mensuplarının sorunlarını konuşurken bunlara yenilerini eklemek, çözüm önerileri geliştirmek mümkün. Ancak konuşacak olanların süresini de gasp etmemek bakımından burada konuşmamı birkaç cümleyle sonlandırmak istiyorum.

Başkalarının haklarını savunurken, olması gerektiği gibi her türlü hassasiyeti gösteren biz avukatların aynı hassasiyeti kendi haklarımız konusunda da göstermemiz gerektiği kanaatindeyim. Mesleğin sorunlarını konuşup bırakmak yerine, konuşup, çözüp geride bırakmalıyız. Yargı erkinin en önemli unsurlarından birini icra eden kişiler olarak, maddi sorunlardan uzak, mesleki gelişimini en üst düzeyde tutan, özgüven sahibi meslek mensupları olarak, bu mesleğin içinde bulunduğu güven sorununun çözülüp icra edildiği yarınlar diliyorum.

Teşekkür ederim.

Başkan: Genç kardeşimize bu konuşması için biz de teşekkür ediyoruz.

Buyurun.

CÜNEYT
ALTIPARMAK'IN
KONUŞMASI

Av. Cüneyt ALTIPARMAK (Şanlıurfa Barosu): Sayın Divan, değerli katılımcılar; deminden beri Ordu Barosu konuştu, Trabzon Barosu konuştu. Ben dört yıl önce stajyer iken Ankara'da buna benzer, stajyerlerin sorunlarının tartışıldığı bir toplantıya katılmıştım, yine konuşulmuştu. Aradan dört yıl geçti, bu durum benim için çok önemli, bunu belirtmek istiyorum, aynı konuşma metniyle bizim başka stajyer arkadaşı yine Türkiye Barolar Birliği'nin toplantısına ben yolladım. Arkadaş konuşmuş orada, konuşma da bayağı beğenilmiş. Konuşmanın beğenilmesi beni mutlu etti, ama bir şey üzdü: Aynı şeyler konuşuldu ve konuşma beğenildi. Ben buraya kendim onun için bir konuşma metni hazırlamadım, ileride birilerini test edebilirim diye.

Ancak sorunlar, baktığımızda, üç ana başlık altında toplanıyor. Biz aslında biraz da avukatlar olarak savunma hattını rakibin sahasında kurmaya başladık. Yani kendi içimizin ne kadar dolu olduğunu, kendi birikimimizin ne olduğunu sorgulamalıyız, bu ayrı bir sorun. Peki, bu sorgulamaya nereden başlamalıyız? Bence bu sorgulamaya ilkin fakülteden, daha sonra staj eğitiminden ve mesleğin kendi iç problemlerinden başlamalıyız. Genç olmanın handicap olduğu bir ülkede, handikaplı bir mesleğin genciyiz biz, bu da ayrı bir problem. Bu sıkıntılar yumak, bunlar konuşulur, ama konuşuldukça çözülüyor. Biz de şöyle yapmayı düşündük, arkadaşlarla şöyle bir karar verdik: Dedik ki, biz 2-3 spesifik taleple gidelim. Tabii bunlar çözülebilir mi, çözülemez mi, bunlar belki arkadaşlar bizim konuşmamıza değinerek buna farklı bir açılım getirebilirler. Bir 2-3 öneriyle gidelim dedik. Bunlar çözülebilir mi, bunun üzerinde neler yapılabilir, bunları düşündük. Birkaç şey çıktı karşımıza.

Avukatlık sınavıyla ilgili ben değinmeyeceğim, çünkü Trabzon ve Ordu Barosu değindi onlara. Evet, sınav olmalı. Sınav bir şekilde olmalı, yani bunun yasal mevzuatı veya yasal olup olmaması önemli değil, bir şekilde bir sınavın olması lazım. Sınavın önce olması da, sonra olması da mühim değil, yani stajdan önce veya stajdan sonra olması da mühim değil. Zira bir elemedir sınav, sınav eleme mahiyetine kavuştuğu an bunun nerede yapıldığı da çok önemli değil, ama bir sınav olmalı.

Stajla ilgili büyük bir problem var. Eskiden hukuk fakültelerinin sayısının azlığı, hocaların nitelikliliği, bunlar tartışlagelmiş konular, yetişen öğrencilerin de nitelikli olmasının doğal sonucu. Hukuk fakültelerinin sayısının artması, özel üniversitelerin artması, özel üniversitelerin dışında yurtdışında okuyup Türkiye'ye gelen ve denklik alan meslektaşlarımızın artması ciddi bir problem, özellikle Doğu Anadolu'da ciddi bir problem. Kıbrıs'ta okuyanlar varsa bilmiyorum, okuyanların çoğu bizim bölgemize ait. Tabii biz bunları kötülemiyoruz, yani bu sistemin getirisi, sistem böyle bir şey getirmiş ve bunlar da onu tercih etmiş, okumuş, gelmişler. Bizim sorgulamamız gereken onlar değil aslında, onların oraya nasıl gittiği ve nasıl avukat oldukları. Bu bir handikap, yani nosyon problemleri birisinin avukat adaylığı haline gelmesi, çok ciddi bir problem.

Burada gelen öğrencinin barolarda yetiştirilmesi ikinci bir problem. Eskiden, uygulamaya ilişkin bilgiler verilmesi yeterliyken, şu anda baktığımız ve gördüğümüz konumda şöyle bir sıkıntı karşımıza çıkmakta: Nosyon artı uygulama. Yani staj eğitiminin -biraz önce tek tip bir staj programı önerildi, çok mantıklı- içeriği tamamen değiştirilmeli. Şöyle: Uygulama olmalı, ama teori de olmalı. Çünkü gelen öğrencinin çoğu -belki de bizim problemimiz, yani bizim baromuzun veya bölgedeki baroların problemi, diğer baroların olmayabilir, ama bir problem netice itibarıyla- niteliği itibarıyla nosyondan yoksun olmalarını stajda tamamlamalıyız. Stajda tamamlamasak ne olur? Ben şöyle benzetiyorum: Bir meslektaşımızdır o da, ama bir intihar komandosu yetiştirmek gibi olur. Yani bu girdiği an,

CÜNEYT
ALTIYARMAK'IN
KONUŞMASI

toplum içerisinde yaratacağı infial, avukatlık mesleğine bakış açısını değiştirir, kesinlikle değiştirir. Bu öyle bir bomba haline gelir ki, bundan şimdi bölge etkilenir, yarın ülke etkilenir ki gitgide yayılan bir sorun. Buradaki değerli arkadaşlarımızın hepsini tenzih ederiz, ama bu bir sıkıntı, bunu da belirtmeden geçmek mümkün değil.

Peki, staja ilişkin ne yapılmalı? Staja ilişkin de bir toplantıya katıldım Birlikte. Zannedersen Trabzon Barosu'ndaki arkadaşla birlikteydik, biraz önce konuşmayı yapan arkadaşla ve genellikle tartışılan şu: "Merkezi mi olsun, bölgesel mi olsun?" Bunun ikisinin arasında bir çözüme gidemedik ve çözüme gidilemiyor, ama bir ara çözüm de bulunmuyor, işin ilginç noktası bu aslında. Bizim böyle bir ara çözüm önerimiz var staja ilişkin. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ndeki konularla ilgili eğitimcilerin eğitimi diye bir program başlattı Barolar Birliği. Biz bunu şöyle öneriyoruz: Yani bu Şanlıurfa Barosundan olabilir, Diyarbakır Barosu'ndan olabilir, eğitimcilerin eğitimi, staj eğitimi konusunda avukatların eğitimi projesi başlatılsın. Bu kimseler, staj eğitimi konusunda yeterli ehil kabiliyete, Barolar Birliği'nin açacağı sınavlar olabilir, çalışmalar olabilir, bunlar da devam etsinler. Yeterli bulunurlarsa, bunlar kendi memleketlerinde veya bölgedeki yakın olan illerde belirli konularda, belirli derslerde staj eğitimi konusunda eğitimcilik faaliyetini gösterebilirler. Bu bir somut öneri.

Avukatların istihdam ettirilmesi, yabancı şirketlerin ülkemize gelmesi, ülkemizin dış sermayeyle entegre olması, bunlar doğal sonuç, küreselleşmenin doğal sonucu, bunlar olacak. Bizim bunlara ne kadar hazırlıklı olmamız, aslında karşı koyabilme kabiliyetimizi arttırır. Bence olaya bu açıdan bakılmalı. Yani sadece karşı koymak adına karşı koymak bir sonuç getirmez. Biz avukatlar olarak ne kadar nitelikliyiz ve bu nitelik ne kadar artar? Nitelik ilk başta temelden artar, yani staj eğitiminden artar, sonra mesleki eğitimlerle artar. Bunun daha da güçlendirilmesi ve yoğun hale getirilmesi lazım. Dış şirketlerde, uluslararası hukuk şirketlerinden bahsedilmekte, ama ben şimdiye kadar uluslararası hukukla ilgili Avrupa İnsan

Hakları Mahkemesi'nin ve Avrupa insan hakları hukukunun dışında herhangi bir eğitim semineri duymadım, bilmiyorum ve görmedim. Bu benim mi ayıbım, yapması gerekenlerin mi ayıbı, onu da takdirinize bırakıyorum.

Daha bir spesifik öneri var; maddi açıdan genç avukatların gelirlerinin artırılması. Bu CMK ve adli yardım konusu, burada da bir önerim var. Önerim şu: 5 yılı aşan veya belirli bir yılı aşan avukatların bir kere CMK'daki zorunlu avukatlıktan ve adli yardımdan el çektilmesini istiyoruz, yani bunu yapmasınlar. Tabii bunun yasal düzenleme haline getirilmesi halinde eşitlik açısından bir sıkıntı yaratabilir, ama bunun en azından Barolar Birliği genelgesi veya bir tebliğ olabilir. Yani bunun altyapısı rahatlıkla oluşturulabilir, yeter ki istensin. Oradaki baro başkanlarından rica edilir, bu sağlanabilir. Bu ciddi manada bir gelir arttırır, bu çok pratik bir çözüm aslında. Yani devletin bütçesi, Adalet Bakanlığı, Barolar Birliği veya başka bir kaynağa gerek kalmadan. Beş yılı aşanlar veya herhangi bir yıl, buna bir yıl şartı da konulabilir, tabii zaruri ihtiyacı olanlar.

Burada da genç avukat tanımına bir bakmak lazım. Genç avukat, kıdem açısından geride olan mı, yaş artı kıdem açısından geride olan mı? Adam hâkimlikten emekli oluyor, geliyor oturuyor. O da kıdem açısından benden düşük, ama genç değil, onu kabul etmek lazım. Yani getirilecek parametrenin de hem kıdem, hem yaş itibariyle değerlendirilmesi lazım.

Bunun dışında, şöyle bir önerimiz daha var: Sosyal güvence hakkında bazı arkadaşlarımız değindiler. Sosyal güvencenin de belirli yıla kadar -yine 1 veya 5 yıl olabilir- belirli bir biriminin, sosyal güvenlik priminin belirli bir oranının, yüzde 50, yüzde 30, yüzde 40 olabilir, bunun Sosyal Yardımlaşma Dayanışma Fonu var Türkiye Barolar Birliği'nin, buradan sübvansede edilmesi veya bir yasal değişiklikle veya bir yönetmelik değişikliğiyle bunun uygulanabilir hale getirilmesi. Yani bir kere biz, bir sosyal güvencenin ne olduğunu anlayalım, bunu tabiri caizse yüzde 50 ucuza alalım, 5 yıl, memnun oluruz. Ki bunu bilmiyoruz, sosyal güvence nedir dediğimiz zaman, çoğumuzun yok, benim de yok mesela, böyle bir sıkıntı. Bunun

ilk önce bize bir alıştırılması lazım, alıştırdıktan sonra eminim hepimiz devam ederiz.

Teşekkür ederim.

Başkan: Değerli kardeşimize konuşması için teşekkür ediyoruz.

Buyurun.

AYŞEGÜL
YILMAZ'IN
KONUŞMASI

Av. Ayşegül YILMAZ (Trabzon Barosu): Merhabalar.

Çıkarken sunumuma nasıl başlayayım diye düşünürken "*Sayın Özdemir Özok başta olmak üzere, tüm katılımcılara teşekkür ederiz*" diyecektim, şimdi değiştirmem gerekiyor. Başkanımıza gıyabında, huzurda bulunanların da yüzüne karşı hoş geldiniz demek istiyorum.

Sorunlarımız çok fazla, ama "*hadi anlat bakalım*" denildiğinde, toparlamakta sıkıntı çekiyoruz. Ben birkaç başlık haline getirmeye çalıştım düşünebildiğim çok kısa zaman içerisinde. Bunları da stajyer avukatların staj aşamasındaki sorunları, yeni büro açan avukatların sorunları, finansman sıkıntısı ve CMK ücretleri ve başka avukat arkadaşlarımızın yanında çalışan avukatlarımızın sıkıntıları ve bence çok önemli bir husus olan mesleğin saygınlığında yaşamış olduğumuz sorunlar başlıkları altında toparlamak istiyorum.

Staj aşamasındaki sıkıntılarımız, staj kredisi verilerek bir nebze olsun önlenmeye çalışılmıştır. Ancak bu yeterli değildir, çünkü staj kredisinin geri ödemesinde arkadaşlarımız sıkıntı yaşamaktadır. Bunun kredi şeklinde değil de, herhalde hemfikir olduğumuz, tüm arkadaşlarımızın, konuşmacı arkadaşlarımızın da hemfikir olduğu şekilde burs haline dönüştürülmesi ve geri ödemesinin istenmemesi hususunda hemfikiriz. Ayrıca akabinde büro açan avukatlarımıza ilk yılında kredi verilmeli ve bu kredinin geri dönüşümünde de kendilerine büyük kolaylıklar sağlanmalıdır. Çünkü avukatın ilk 5 yılı, bir bebeğin emekle dönemidir bence. Ebeveynlerine ve büyüklere bağlıdır. Dolayısıyla o dönem içerisinde hem kendi

barolarının, hem de Barolar Birliği'nin bu meslektaşlarımızdan ellerini çekmemesi gerektiği kanaatindeyim. Daha önce de arkadaşlarımızın değindiği gibi, stajyer avukatların da sosyal güvenceleri yoktur, kendilerine sosyal güvence edinme yolları açılmalı. Hatta barolar tarafından avukatlar teşvik edilmeli, yanlarında staj gördükleri avukatlar teşvik edilmeli. Az önceki arkadaşımızın da bahsettiği gibi, sosyal güvenlik primlerinin bir kısmı Birlik tarafından karşılanmalıdır.

Stajyerlerin mesleğe hazırlık aşamasının üst düzeyde fayda sağlayabilmesi için staj eğitim merkezleri yaygınlaştırılmalı. Barolar Birliği, staj eğitimi sırasında barolara hem maddi, hem de profesyonel ekipman yardımıyla bulunmalıdır. Bu husus, yerel baroların kendi kısıtlı bütçelerine bırakılmamalıdır.

Yine stajyer avukatların daha etkin adliye ve büro staj dönemi geçirmesi sağlanmalıdır. Adliye stajı sırasında avukat, staj yaptığı mahkemede hâkim yardımcılığı yapabilir. Bir davanın dava şartlarından tutun da, savunmalarından, Yargıtay kararlarından ve hatta karar aşamasına kadar bir dosyayı hazırlayıp staj yaptığı hâkime ibraz etmesi, sunması ve bunun neticesinde de hâkimin görüşünün alınarak başarılı stajyerlerin yaptığı çalışmalardan dolayı kendilerinin ödüllendirilmesi gerekmektedir ki, olaya ve ortama daha hazır hale gelebilsinler.

Avukat sayısındaki artış dikkat çekicidir. Ancak ben bunun önceki konuşmacı arkadaşlarım gibi sınav yoluyla halledileceğini düşünemiyorum. En azından şu aşamadaki altyapının buna uygun olmadığını ve kesinlikle tüm Türkiye'de belli bir homojenlik, eğitimde belli bir standart ve kalite sağlanmadan bir sınav olgusunun eşitsizlik yaratacağı kanaatindeyim, hatta kanaatten öte benim için bu kesin bir fikir. Çünkü stajyerler staj eğitim merkezlerinde eşit şartlarda yetiştirilmiyorlar, aldıkları eğitim eşit değil, olanakları eşit değil. Bu şekilde farklı durumlardaki insanları aynı sınava tabi tutarak ve çok karşı çıktığım bir şekilde hukuk fakültesi mezunlarının test sınavına tabi tutulması da son derece yanlış gelmektedir. Savunmaya farklı yönlerden bakacak olan insanların testlerdeki şıklarla tespit edilmesi, benim mantığımla örtüşmemektedir. Bir sınav

AYŞEGÜL
YILMAZ'IN
KONUŞMASI

yapılacak idiyse de, dediğim gibi, eşit şartlar sağlanmalı ve bu sınavın kesinlikle test olmaması gerekir ve kademelerden geçirilerek, farklı şekillerde stajyerler sınanarak mesleğe kabul edilmelidir.

Mesleğe yeni başlayan avukatların sorunlarına gelince, az önce de bahsettim, bürosunu ilk yıl açan avukatlara kredi verilmeli ve geri dönüşümlerinde kolaylık sağlanmalıdır. Yine onlara destek olacak CMK ücretlerine ulaşmalarında kolaylık sağlanmalıdır kendilerine. Ayrıca bu genç avukat arkadaşlarımıza vergilendirme hususunda da yardım edilmelidir. Zaten bir sürü yükümlülüğün -az önce arkadaşlarımız bahsetti, tekrar etmek istemiyorum onları- altına giren genç bir avukatın bir de vergi yükümlülüğüyle üzerine ağır bir yük yüklenmesi, hakkaniyete uygun gelmemektedir. En azından ilk birkaç yıl için belli sayıda dava alan meslektaşlarımızın vergiden muaf tutulmasının kendilerini rahatlatacağı kanaatindeyim.

Avukatlık mesleğine saygınlık kazandırılmalıdır. Avukatlığın daha saygın, etkin, itibar gören bir meslek haline getirilmesi gerekmektedir. Bunun için hem genç meslektaşlarımıza, hem de barolarımıza büyük görevler düşmektedir. Avukatlarımıza düşen görevlerden en basiti bence, mesai saatleri içerisinde kılık ve kıyafetlerimize özen göstermemizden gelmektedir. Hakikaten kılık ve kıyafet, müvekkilin huzurunda avukatın intibainı oldukça etkileyen hususlardan bir tanesidir. İlk etiket, müvekkiller için ve avukatların intibai için bence çok önemlidir ve meslektaşlarım, icraatlarında da Avukatlık Kanununa uygun hareket etmeli, avukat olduğunun bilincini ve sorumluluğunu kesinlikle elinden bırakmamalıdır. Bu, avukatın hem kendisine karşı bir sorumluluğudur, hem de diğer meslektaşlarına karşı sorumluluğudur.

Bir de hiç dikkat ettiniz mi, bilmiyorum, benim onuruma oldukça dokunan basında, televizyonlarda çeşitli durumlar var. Filmlerde, dizilerde "avukat, gel buraya, git şunu yap, gel, çok konuşma, dediğimi yap." Avukatın çantası elinde, müvekkil söylediğinde bükülen... Ben böyle hiçbir avukat görmedim çok şükür, ama bunun halka bu şekilde lanse edilişi, mesleğimizin

üzerindeki imajı oldukça zedelemektedir. Bunun için hiçbir şey yapıldı mı, bilmiyorum, ama bu durum kınanmalı ve hatta bir çözüm müdür bilmiyorum, ama film şirketleriyle veya bu tür basın yayın organlarının hukuki danışmanla çalışması zorunluluğu getirilmeli ve mesleğe aykırı olabilecek durumlar engellenmelidir. Bu konuşmalarım içerisinde hakikaten bana en çok sıkıntı veren durum budur. Hakikaten avukat orada onursuzlaştırılmakta ve hatta ahlaksızlaştırılmaktadır. Buna tahammül göstermek, halkın arasında avukatın intibasının bu şekilde lanse edilmesine muvafakat etmek anlamına geldiğini düşünüyorum ki, bunu kabul etmek imkânsızdır.

Yine halk arasında bıraktığımız intibadan da biraz bahsetmek istiyorum: Avukatın görevi dava kazanmak değildir, hukuki bir sorunu olan kişiye hukuki yardımda bulunmaktır. Bizden beklenen, *"davamı aldın, o zaman onu kazanmak zorundasın."* Hayır, ben davanızı aldım, size hukuki yardımı, mesleki bilgimi en büyük şekilde arttırarak, en fazla şekilde arttırarak davanızda size hukuki yardım sağlamaktır. Bunun neticesinde davayı kazanırsam ne mutlu bana, ama elimden geleni yapıp davayı kazanamamışsam, bu mesleğimi yapmadım, çaba sarf etmediğim anlamına gelmemektedir. O yüzden bu hukuki yardım konusunun da halka açıklanması ve bunun böyle olduğunun anlatılması gerekmektedir ki, davayı kaybettiğinizde veya olumsuz giden bir şey olduğunda, avukata *"sen ne yaptın ki ücret hakke diyorsun?"* şeklindeki ifadelerde bulunulmasın.

Ayrıca yine en büyük sıkıntılarımızdan bir tanesi, daha önce bu mesleği hiç yapmamış ve mesleğe uzak, hatta mesleğe karşıdan bakan ve hatta üstten bakan hâkimlerle çalışmakta sıkıntı çekmemizdir. Mesleğin zorluklarını bilmedikleri gibi, bize karşı da bir tavır sergiledikleri için sorun yaşamaktayız. Bunun önüne geçilmesi için de ben, hâkimlerin en az üç yıl -hatta bana sorarsanız daha fazla, ama- avukatlık yapmaları gerekmektedir ki, daha sonra hâkimlik yeterliliğine sahip olsun. Yani hâkimliğin şartlarından bir tanesinin en az üç yıl faal olarak, aktif olarak avukatlık yapmaları gerektiğini düşünüyorum.

AYŞEGÜL
YILMAZ'IN
KONUŞMASI

İnşallah bu konuşmalarımız, umut ediyorum ki bu konuşmalarımız Başkanımızın da başta söylediği gibi değerlendirilir. Benim artık beş yılım doldu, birtakım sıkıntıları hâlâ yaşıyorum, birtakım sıkıntıları arkada bıraktım. Bu çalışmalar için katkıda bulunanlara teşekkür ediyorum. Umut ediyorum ki onlar aynı sorunları yaşamayacaklar ve meslek onlar için daha güzel olacak.

Hoşça kalın.

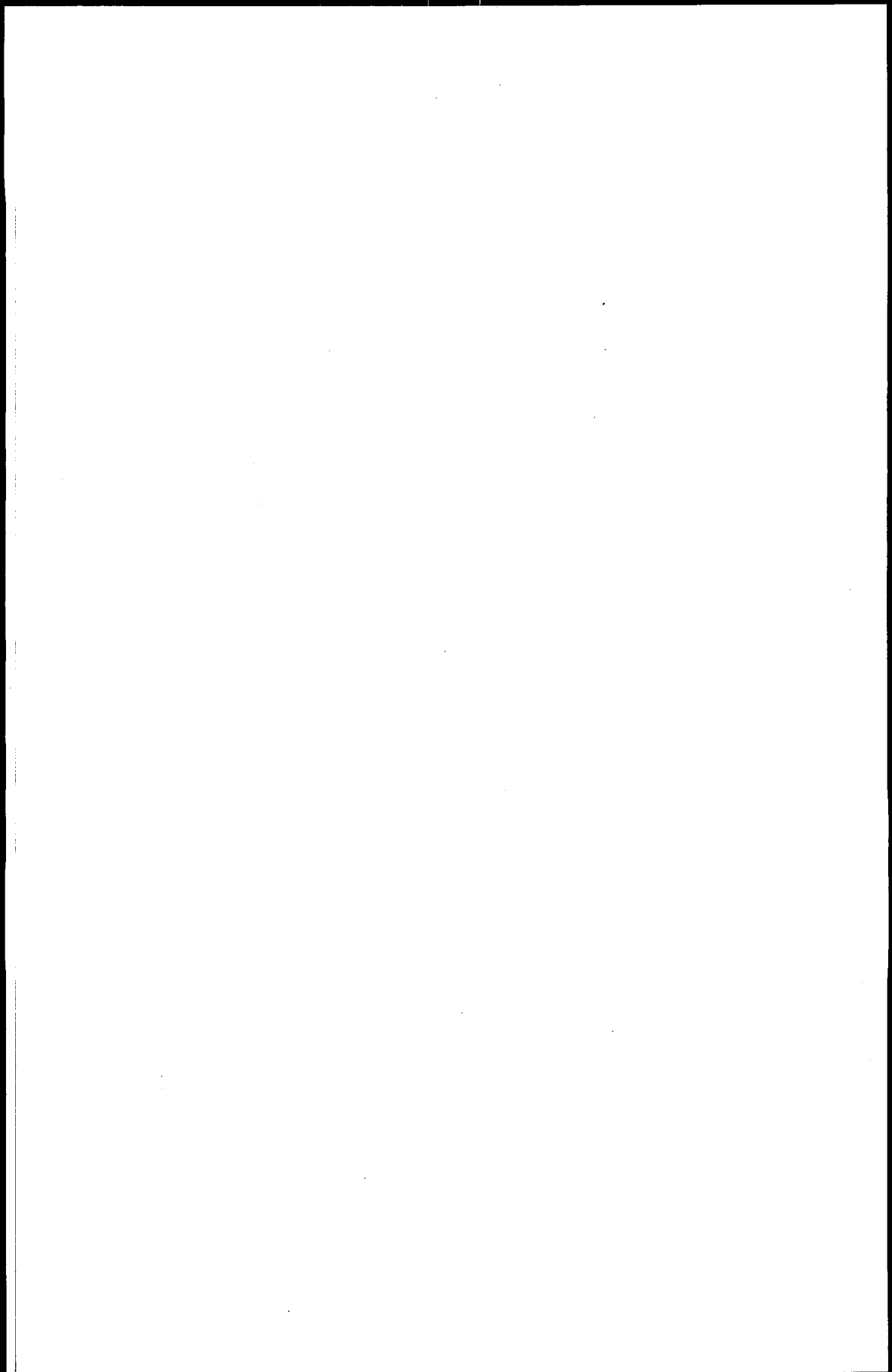
Başkan: Değerli meslektaşımıza biz de teşekkür ediyoruz.

Değerli arkadaşlar; bir 10 dakika çay-kahve arası veriyoruz, sonra tekrar devam edeceğimiz toplantımıza.

*Mesleğe Yeni Başlayan Avukatların
Sorunları ve Çözüm Yolları*

İkinci Oturum

Oturum Başkanı
Av. Özcan ÇİNE

Başkan: Evet, sorunlarımızla ilgili yine konuşup düşüncelerini ifade etmek isteyen arkadaşlardan sırayla söz verelim arkadaşlarımıza.

Buyurun.

Av. Selçuk ULUTAŞ (Çorum Barosu): Öncelikle ev sahipliği yapan Trabzon Barosu'na teşekkür ediyorum, diğer baro başkanlarıma saygılarımı sunuyorum. Çorum'dan selam getirdim hepinize.

SELÇUK
ULUTAŞ'IN
KONUŞMASI

Ben de ruhsatımı alalı yaklaşık 3 ay oluyor, belki en genç avukatlardan biriyim. Onun için en genç Baro Başkanı'mızı da özellikle selamlamak istiyorum.

Ben de bir metin hazırlamıştım, ama benden önceki arkadaşların çoğu da hemen hemen aynı şeyleri belirtti. Ben bir şeyler eklemek istiyorum, özellikle staj eğitimiyle ilgili. Zaten fakültelerdeki eksiklikler belli hemen hemen, avukatlık fakültesi olarak adlandırılıyor, ama sanki avukatlık yapacağımız göz ardı edilmiş gibi yalnızca teorik bilgilerle donatılarak veya donatılmayarak mezun oluyoruz. Avukatlık hukuku ve meslek kurallarına ilişkin hiçbir eğitim almadan, kimisinde hiç yok, kimi fakültelerde yalnızca seçmeli eğitim olarak veriliyor, seçmeli ders olarak. Öğrencilerin seçmeli derslere bakış açısı da ortada. Onun için ne kadar verimli olduğu da şüpheli.

SELÇUK
ULUTAŞ'IN
KONUŞMASI

Staj eğitiminde de ilk 6 ay âdeta yönetmeliklerdeki, kanunlardaki sürelerin doldurulması için yapılan fuzuli bir şey olarak algılanıyor. Hâkimlerin de bakış açısı malum. İkinci 6 ayda da bizim en büyük gözlemlerimiz, arkadaşlarımızdan aldığımız izlenimler, bayan stajyer arkadaşlarımız sekreter gibi, erkek stajyer arkadaşlarımız tabiri caizse ofisboy veya bir odacı gibi görülmekte. Staj eğitimini yanlarında çalışan kâtiplerle birlikte adliyede çalışarak yapıyorlar çoğu. Yani adeta katiplerin denetimi ve gözetimi altında bir ikinci altı aylık dönem geçiriyorlar. Bunun için Çorum Barosu'nun bir önerisi var: Avukatlık Kanunu'nun 26. maddesiyle getirilen bir müessese, yetki belgesi müessesesi var. İcra dairelerinde, sulh hukuk, sulh ceza mahkemelerinde ikinci altı ayına başlayan avukatlar, işlemleri takip edebiliyorlar. Bu en azından bir zorunluluk olarak getirilebilir diye düşünüyoruz. Bir icra dosyasını takip etme, bir dava açma, davayı yürütmek sulh hukuk ve sulh cezada, yani hiç dilekçe yazmadan stajını bitiren arkadaşlarımız oluyor. Bunlar büyük eksiklikler olarak karşımıza çıkıyor ve sıkıntılarını da çekiyoruz.

Staj eğitiminde eksik kalan bu avukatlık hukuku ve meslek kurallarına ilişkin eğitimden kaynaklanan çok basit hatalar yapıyoruz. Bazı arkadaşlarımız gereksiz disiplin soruşturmalarına maruz kalabiliyor, gerek avukatın ilgisizliği, gerek bu bahsettiğim eğitimdeki eksiklikler nedeniyle. Bu yüzden sınavın da kaldırılması evet biraz yanlıştı bizce de, ama arkadaşlarımızın da değindiği gibi, tek bir merkezden bir sınav, test usulü, ÖSS gibi üç saate bir kaderin belirlenmesi yanlış olabilir. Bütün baroların uyguladığı mülakat olayı var. En azından burada bir sistematik getirilerek, daha ciddi bir mülakat yapılarak bu şekilde bir çözüm getirilebilir diye düşünüyoruz. Bizim Çorum Barosunun önerisi, -geçtiğimiz günlerde İstanbul'da da staj eğitimi ve sınavla ilgili bir toplantı yapıldı- burada yapılacak mülakat veya sınav sonunda başarı puanı 70 olarak belirlenerek 50-69 arasında alanların süresi 2 ay, 30-49 arasında puan alanların 4 ay, 30 ve altında puan alanların staj süresi 6 ay uzatılmalı. Staj süresi uzatılan stajyer, sonraki 12 ay içerisinde en fazla üç

kez sınava girebilmeli. Yine geçemezse, staj kaydının silinmesi gibi bir önerimiz, bir görüşümüz var Çorum Barosu olarak.

Bunun dışında, bir de ruhsatı alıp göreve başladıktan sonra kimi yanlışlıklarımız, acemiliklerimiz, bilgi eksikliklerimiz oluyor. Bunları bazen tecrübeli meslektaşlarımızdan talep etme gereği duyduğumuzda, bilgi kıskançlığı veya bilgi cimriliği mi diyelim, bunları bizden esirgeyebiliyorlar. Vatandaşlara pek göstermiyorlar, anlaşılmaz bir şekilde danışma ücreti dahi almadan, kimileri iş kaygısıyla, iş beklentisiyle yapabiliyor, ama bazı avukat arkadaşlarımız, büyüklerimiz bunu esirgeyebiliyorlar. Bu da bizim motivasyonumuzu bozan etkenler arasında sayılabilir. Bazı arkadaşlarımız kaleme soru sormak zorunda kalıyor. Bu da zaten malum olan toplumdaki imajımızı daha da geriye götüren bir unsur olarak görüyorum.

Genelde sorunlarımız hep ortak, arkadaşlarımız söyledi. Mesela bu staj kredisinin burs haline dönüştürülmesi veya yeni avukatlara büro açılması noktasında bir destek verilmesi gibi öneriler ortaya atıldı. Demin arada Adana Barosu'ndan meslektaşımızla konuşurken, mesela Türkiye'de bir noter lobisi var, bu maalesef aşılamıyor, bu "burs verilsin, kredi bursa dönüştürülsün" önerisine muhtemelen gelecek tepki kaynak sıkıntısı olacaktır. Bir şekilde Barolar Birliği'nin ciddi bir çalışmasıyla bu noter lobisi de aşılabilir, en azından vekâletin barolar tarafından düzenlenmesi sağlanabilir. Bu da kaynak sorununu ortadan kaldıracaktır diye düşünüyorum ve de bütün barolarımız, zaten yöneticilerimiz avukat, vekâletname düzenleme yetkinliğine de sahip olur diye düşünüyorum.

Bunun dışında, öncelikleri tekrar etmek istemiyorum. Hepsinize dinlediğiniz için teşekkür ederim. Gelecek ay da Çorum Barosu ve Amasya Barosu tarafından ortaklaşa düzenlenecek aynı forum, temmuzun ikinci haftasında. Hepsinizi oraya davet ediyorum.

Saygılar sunuyorum.

Başkan: Değerli meslektaşımıza konuşması ve önerileri için teşekkür ediyoruz.

Arkadaşlar; söz almak için öyle uzun boylu hazırlığa gerek yok. Burası kendi aramızda bir söyleşi, açık forum dediğimiz gibi. Lütfen bu konuda çekinmeyin.

Buyurun arkadaşım.

HURİYE
CEZAVİR'İN
KONUŞMASI

Huriye CEZAVİR (Stajyer Avukat, Artvin Barosu): Öncelikle herkese merhabalar. Ben de bir hazırlık yapmadım, sadece birkaç konuda rahatsızlığımı dile getirmek istiyorum.

Öncelikle benden önce konuşan arkadaşlarıma çok teşekkür ediyorum, sorunlarımızı çok güzel dile getirdiler, kesinlikle söyledikleri her şeye katılıyorum. Ben de stajyer bir avukatım, Artvin Barosu'ndan. Bu yüzden öncelikle bize verilen cüzi staj kredisiyle ilgili konuşmak istiyorum.

Bize verilen staj kredisi, 2 ayda bir 500 YTL ödeniyor. Siz de herhalde hak verirsiniz ki, bu bizim masraflarımızı karşılamaya kesinlikle yeterli değil. Ayrıca burs şeklinde verilmesi gerektiğini düşünüyorum, yani kredi olarak verilmesi, arkadaşlarımda da bahsettiği gibi çok yanlış. Hatta ben bir anlam veremiyorum, neden hâkimler, savcılar staj yaparken devletten maaş alıyorlar da avukatlar almıyor? Her zaman söylendiği gibi, avukatlar adaletin 3 ayağından birini oluşturduğuna göre, en azından mesleğe atılmadan önce stajını yaparken belli bir maaş alması gerektiği inancındayım.

İkinci olarak, ben adliyelerde yaptığımız 6 aylık staj döneminin neden merkezlerde yapılmak zorunda olduğunu anlamıyorum ve bu konuda çok sorun yaşadım. Ben ilçede yaşıyorum, fakat 6 ay boyunca stajımı yapmak için merkeze, Artvin'e gidip gelmek zorunda kaldım. Yol da bayağı zor, meşakkatli bir yol, 1,5 saat sürüyor ve ücret de dolmuş ücreti, gidip gelmek bir günlüğü 24 milyon. Bunu da dile getirmek istiyorum, kusuruma bakmayın lütfen. O yüzden ben, en azından ağır cezada yapılan bir aylık stajın merkezde, bunun

dışındaki 5 aylık stajımızın da ilçelerde yapılması gerektiği inancındayım, bunun yapılmasını istiyorum.

Üçüncü olarak da değinmek istediğim konu, avukatların yanında yapılan staja belli standartlar getirilmesi gerektiği. Biz stajyer avukatların maddi ve manevi her türlü durumu yanında staj yaptığı avukatın inisiyatifine bırakılıyor. Bazı arkadaşlarımız var, belli ücretler alabiliyorlar, maaş karşılığında çalışıyorlar, ama bazı stajyer avukatlarımız var, avukat yanında çalışırken hiç ücret alamıyorlar. Ayrıca gördükleri eğitim de dediğim gibi tamamen yanında çalıştığı avukatın inisiyatifine kalmış bir şey. Bu konuya bir standart getirilmesi gerektiğini düşünüyorum.

Dördüncü olarak da CMK avukatlığına değinmek istiyorum. CMK ücretleri çok düşük olduğu için, gereğinin daha altında olduğu için ve ücretler geç ödendiği için, avukat arkadaşlarımız, ben adliyede staj yaptığım dönemde duruşmalara girdim, birebir şahit oldum. Aldıkları ücretlerden dolayı maa- lesef davalarına yeteri kadar sarılmıyorlar, sahip çıkamıyorlar. Bence bu ücretler düzeltilirse, ben arkadaşlarımızın aldıkları davalara çok daha sıkı bir şekilde sarılacağını düşünüyorum. Sonuçta adaletin yerine getirilmesi için de bu kesinlikle çok gerekli bir şey.

Benim bir düşüncem daha var: Hepimizin bildiği gibi, hukuk alanı, çok geniş bir alan, çok büyük bir alan. Bir avukatın her konuda, her davada başarılı olabilmesinin mümkün olmadığını düşünüyorum; her türlü kanunlara, kurallara hâkim olabileceğini sanmıyorum. Bu yüzden, üniversite eğitiminde olsun, daha sonra staj döneminde olsun, ben belli alanlarda uzmanlaşılması gerektiğini düşünüyorum. Her avukatın sevdiği, ilgi duyduğu ya da kendini daha başarılı gördüğü alanlarda uzmanlaşması gerektiğine inanıyorum. Bence böylece avukatların verdikleri hizmetler de çok daha kaliteli olur inancındayım.

Son olarak bir önerim var: Bazı arkadaşlar, fakültedeki eğitimlerin sadece teorik eğitimler olduğunu, teoride kaldığını

HURİYE
CEZAVİR'İN
KONUŞMASI

söylediler. Bu konuyla ilgili şikâyetleri var haklı olarak. Ben Dokuz Eylül Üniversitesi'nden mezun oldum. Bizim okulumuzda, fakültemizde aktif eğitim sistemi uygulanıyordu. Yani her hafta iki gün belli oturumlarımız oluyordu ve bu oturumlarda hocalarımız bize sadece yol gösterici oluyorlardı, bizi yönlendiriyorlardı. Bize verilen hukuki problemleri kendimiz araştırıp kendimiz tartışıyorduk ve kendimiz çözüme bağlıyorduk. Eğer diğer okullarda da bu yöntem uygulanırsa, yaygınlaştırılırsa diğer okullara, bu konuya biraz da olsa çözüm getirileceğini düşünüyorum.

Dinlediğiniz için teşekkür ederim.

Başkan: Değerli genç kardeşimize biz de konuşması ve önerileri için teşekkür ediyoruz. Divandan, Trabzon Barosu'ndan genç arkadaşımıza söz vereceğim.

Buyurun değerli arkadaşım.

TUNCAY
ATASOY'UN
KONUŞMASI

Av. Tuncay ATASOY (Trabzon Barosu, CMK Uygulama Kurulu Başkanı): Öncelikle Birlik Başkanımız burada yok, Yönetim Kurulu üyeleri de yok, Samsun'a gitmişler. Bu konuşmalarımız bir metin haline gelecek, eminim beni duyarlar, ben yine de onları selamlıyorum. Aynı zamanda kendi Baro Başkanı'mızı ve diğer illerden gelen baro başkanlarını da saygıyla selamlıyorum. Yine meslektaşlarımı da sevgiyle selamlıyorum, hoş geldiniz diyorum.

Burada mesleğe yeni başlayan avukatların sorunlarından çok, genel olarak avukatların sorunları olduğunu düşünüyorum. Çünkü sadece yeni başlayanlardan ziyade, meslekte değişik çetrefil sorunlar olduğu karşımıza çıkıyor. Esas itibarıyla ben dün bir konuşma metni hazırlamıştım, ama buna bağlı kalmayacağım, çünkü biçim olarak konuşmak istemiyorum.

Öncelikle Barolar Birliği'nin daha önce düzenlemiş olduğu forumlar vardı Ankara'da, Adana'da, Antalya'da, Denizli'de. Ben bunlara katılamadım, ama bu kitapları temin ettim ve okudum, meslektaşların konuşmalarına yer verdiler. Değişik sorunlar var, yani sayısız sorunlarla karşı karşıyayız, ama

anladığım kadarıyla, şahsi kanaatimce en büyük sorun tabii ki ekonomik, ekonomik sorunlarla karşı karşıyayız. Neden avukatlar böyle ekonomik sorunlarla karşı karşıya geldi? Bence bir tanesi, özellikle son yıllarda karşımıza çıkan, siyasi beklentilerle açılan hukuk fakülteleri. Geçen arkadaşım Tekin Sağır konuştu, 35 dedi galiba, ama 50'ye yakın olduğunu sanıyorum, o civarda. Yani hafızamda yok, bilmiyorum ve geçen Cumartesi de biz baro olarak bir seminer düzenledik, Hakan Pekcanitez hoca geldi. Bu özellikle vakıf üniversitelerinin bazılarında 35'le dersi geçmek mümkün hale gelmiş. Bu durum oldukça beni üzdü, öncelikle sorunlardan bir tanesi olarak ben bunu görüyorum.

Yine sorun olarak gördüğüm bir husus da maalesef mesleğimizin kolektif iradeden yoksun olmasıdır. Biz avukat olarak beraber müşterek hareket edebilme, birleşerek güç oluşturma anlayışına maalesef sahip değiliz. Zaten buradaki katılım da maalesef beni haklı çıkarıyor.

Yine avukatlık sınavına da değinmek istiyorum kısaca. Daha önce, 2001 yılında Parlamento'da avukatlık sınavı kabul oldu. Bizde bir komisyon oluşturuldu, daha önce konuşma yaptığımız arkadaşımız Ayşegül Yılmaz da bu komisyonda çok emekleri geçti. Bana *da "gel"* dediler, *"gidelim"* vesaire... Ben gittim, hatta orada Karanfil Sokağı'nda da bir gösteri yaptık. Bu gösteri de daha çok avukatlık sınavı iptali olmaktan ziyade, basında Tarkan'ın sevgilisinin katılımıyla ön plana çıktı, ama ben bu gösteriye katılmaktan da oldukça pişmanım. Maalesef, Başkan burada olsaydı, pişmanlıklarımı dile getirirdim. O bize kızdı o zaman, sonra pişman oldum.

Yine ben sofistike konuşmayacağım arkadaşlar. Staj yetersiz, bundan bahsediyoruz. Yetersiz olduğunu da başkanlar, hukukla ilgisi olan herkes bunu biliyor, fazla bir şey söylemeye gerek yok. Ben stajın içeriğinden çok, uygulamasından bahsetmek istiyorum. Şimdi mahkeme kalemlerine gidiyoruz, icra dairelerine gidiyoruz. Yargının yükü ağır, bunu biliyoruz; dosyalar yığılmış, kalem personeli de ağır iş yükü altında eziliyor. Geçen bir gazetede okudum, Yargıtay'da şu anda

TUNCAY
ATASOY'UN
KONUŞMASI

1,5 milyon civarında bir dosya yükü var. Yargıtay, kendisine gelen 350 bin dosyanın kapağını açmadan 2008 yılına devretti, yani yargı bu halde. Ama şimdi bu da bize işlerimizi yapmak için lüzumsuz, samimiyetsiz bir şekilde icra müdürleri olsun, kalem personeli olsun, onlarla beraber herhangi bir şekilde yakınlaşmamızı gerektirmiyor. Onların da bize, özellikle genç meslektaşlar olabilir, stajyer avukat olabilir, hatta bazen yaşlı avukatların da zaten horlandığını görüyoruz, orada ben görüyorum. Yani bu hiç kimseye bir haklılık sağlamaz. Bu noktada da ciddi sorunlarımız olduğunu düşünüyorum.

Bahsetmek istediğim nokta da şu: Özellikle şimdi diğer meslektaşlarımızın bize karşı veya müvekkile karşı kötülenmesi var. Diğer meslektaşımıza gidiyor, arkadaşı ona kötülüyor, "anlamaz, şöyle etti, böyle etti, paramı yedi." Biz bundan bence esef duymalıyız, yani başkasının meslektaşımıza karşı bu kötülemeleri bizi sevindirmemeli, aksine üzmemeli, ama maalesef bizi sevindiriyor, biz buradan kendimize bir pay çıkartıyoruz. Bu da oldukça yanlış. Ama özellikle müşterek iradeden bahsediyorum, kolektif iradeden. Ben bu konuyu uzun süre de düşündüm, kafa yordum, ama arpa boyu kadar da bir çözüm üretemedim maalesef.

Yine kolektif iradeden bahsedeceğim, bu meslektaşların birbirine olan dayanışmasından bahsedeceğim, "bu nasıl sağlanır veya ben bu konuda ne yaptım" diye. Kısa bir örnek anlatacağım. O arkadaşım şimdi burada yok. Geçen postaneye gittim, ödemelerimizi yapıyoruz. Derken, birisi de kontrollü telefonla konuşuyordu. Kapattı telefonu, dedi ki, "bunlar avukat değil mi; hepsi yalancı, sahtekar, dolandırıcı." Ben bunu orada duydum. İki şekilde davranırdım: Ya susardım ya da tepki verirdim. Dedim ki, "sen kimin hakkında böyle konuşuyorsun?" "Avukatlar hakkında." Dedim ki, "sen böyle konuşamazsın, bir daha tanımadığın insan hakkında böyle konuşma, yoksa seni savcıya şikâyet ederim." "Sen kimsin?" filan, derken, biz onunla şey yaptık vesaire, ama en sonunda öyle gittim. Yani ben orada ona müdahale ettim, etmeyebilirdim de. O meslektaşına daha sonra bunu dedim, ama o hiç tepki vermedi, benim kadar tepki vermedi maalesef.

Yine akşam hatta bir sorunla karşı karşıya kaldım, onu da söyleyeyim size: 2004 yılında ben büroyu açtım, 2005 yılında orada bir davam var, gidiyorum geliyorum. Bir tane adam da geldi içeriye, yine o genç meslektaşım -benden biraz daha kıdemsiz- yavaş yavaş konuşuyorlar, tartışıyorlar. Diğer avukatlar var, avukat büyüklerimiz var. Neyse, *"bu avukatlar ne biçim adamlar; yalancı"* dedi. Baktım, hiç tepkiyle karşılanmıyor, acaba ben mi yanlış anlıyorum diye biraz daha durdum, biraz daha durdum. *"Ne biçim adamsın?"* dedi, en son ona *"limon satamazsın"* dedi vesaire... Ayağa kalktım, öyledir, böyledir, dışarı çık; şimdi husumet sahibi oldum, yani tepkileri ben veriyorum. Burada şimdi diğer büyük meslektaşlarımız da var, burada konuşuyorlar, ama lafla da peynir gemisi yürümüyor, başka tepki veren de görmedim.

Yine başka bir şeyden bahsetmek istiyorum, yine kendi aramızdaki haksız rekabetten bahsetmek istiyorum. Bu sorun da büyük bir sorun ve bu sorunu yaratan da biziz, haksız rekabet. Nasıl haksız rekabet var, örneklerine değineyim. Özellikle tabii ki yaşı ilerlemiş meslektaşlarımız, kıdemlilerin bize karşı olan *"bilmez, anlamaz..."* Müvekkil gidiyor ona, ondan sonra bize de geliyor. Müvekkiller dolanıyor, ondan ona, ondan ona geliyor, 50 adam geziyor bazen. Duyuyoruz, *"o anlamaz, o bilmez, gençtir, benim yanımda staj yaptı"* diyor. Bunu da yapan biziz, burada olanlar, başkası. Biz yapıyoruz, bu sorunu biz çıkarttık.

Yine haksız rekabete bir başka örnek vermek istiyorum: Bunu da hepimiz duyuyoruz, biliyoruz, yani kimseden saklamayalım, maskelerimizi çıkartalım. *"Benim Yargıtay'da ağabeyim var"* diyor mesela avukat, *"ben ona bir telefon açayım, onunla bir konuşayım."* *"Yargıtay'da dayım var, hâkimle bir görüşeyim, fakülteden arkadaşımıdır."* Bu da haksız rekabetin maalesef daniskası, bunu yapıyoruz; yapmayalım.

Bir örnek daha vermek istiyorum: Geçenlerde bir tutuklu işi geldi, adamın işte ağabeyi cezaevinde tutuklu. Konuştuk, oturduk, ücreti vekâlet noktasında anlaştık. Zaten işler kesat gidiyor, biraz da böyle moral oldu bu bana, ücretin bir kısmını da aldım, çok da hoşuma gitti. Çok geçmeden, bir gün sonra

TUNCAY
ATASOY'UN
KONUŞMASI

geldi, "ben avukatın biriyle konuştum, biz anlaştık, bana garanti verdi, 1 ay içinde adamı dışarı alacak." Sen buna ne diyebilirsin, bu haksız rekabete? Yapmış olduğu suç da CMK 250'deki suçlardan, dosyada gizlilik kararı da var. "Ben buna bir şey söyleyemem, yani bana da biri garanti verse, ben ona giderim. Al dosyayı git" dedim. O da öyle yaptı, dosyayı aldı gitti zaten. Bu da haksız rekabetin daniskası, bunu da yapan meslektaşımız, bizden biri, biziz bu, bu kendi yüzümüz.

Haksız rekabet örneklerinden bir tanesi de özellikle emekli olan hâkim ve savcılarının koşulsuz mesleğe kabulüdür. Ben bunu oldukça yadırgıyorum. Hem kürsüden genel ifadeyle konuşuyorum ve diğer hâkimleri, savcılarını özellikle tenzih ediyorum. Bize ikinci hukukçu olarak bakacaksın, bize yedek hukukçu olarak bakacaksın; daha sonra da emekli olunca, yani çiftlikte oturmaktan ziyade baroya kayıt ol, avukatlık yap. Bunu asla kabullenemiyorum, aynı zamanda da bu kızmaktan ziyade beni öfkeliendiriyor.

İnşallah bu forum, sorunlarımızın çözümüne büyük bir katkı sağlar. Hepinize teşekkür ediyorum, saygıyla da selamlıyorum.

Başkan: Değerli kardeşimize biz de teşekkür ediyoruz.

Buyurun.

ALİ HAYDAR
DERELİ'NİN
KONUŞMASI

Av. Ali Haydar DERELİ (Gümüşhane Barosu Başkanı): Sayın Divan, değerli baro başkanları ve avukat meslektaşlarım; Gümüşhane Baro Başkanı, ama ben 11 yıllığı, genç sayılıyorum. O yüzden söz alıyorum ve en genç benim, hakkımı yedirmem. Tabii bu espriydi, güzel bir espriydi. En genç olduğum espri değil, o gerçek. Barolar Birliği'nin ilk toplantısında bu hakkımı savundum ve aldım, arkadaşlar kaydetmiş. Yaş olarak arkadaşlar, kıdem olarak değil.

Değerli arkadaşlar; gerçekten meslekte 11. yılım ve biraz önce arkadaşlarımızın hazırlanıp gelmiş olduğu, sunmuş olduğu sorunlar hep aynı. Bu ne yazık ki bir gerçek. Değişecek mi; biz değişmesi için çaba harcıyoruz ve bu çabalarımıza devam

edeceğiz, bırakmak yok. Ama 10 yıl önce, 10 yıl sonra neler oldu, kısaca, çok detayına girmeden açıklamaya çalışacağım. Çünkü biraz önce arkadaşım maazallah öyle şeyler anlattı ki, karamsarlığa düşürdü. Ama benim çok sevdiğim, kullandığım bir söz var: Güzel bakan güzel görür, güzel gören güzel düşünür, güzel düşünen de hayatından lezzet alır. O yüzden hep güzel bakmaya gayret ediyorum. Tabii ki sorunlar var, tabii ki biraz önce bahsedilen ve hepsi gerçek olan sorunlarımız, bizim sorunlarımız, ama bunları çözmeye de çalışacağız.

10 yıl önce veya 11 yıl önce ben başladığımda, Gümüşhane Barosu ve birçok baro, adliyede bir oda, müdür odası gibi bir konumdaydı. Ama bugün geldiğimiz aşamada bakıyoruz, birçok baro kendi binasını yaptırmış. Trabzon Barosu'nun çok güzel bir yeri var. Gümüşhane-Bayburt Bölge Barosu, küçük bir baro, 38 üyemiz var, ama bizim de en azından meydana bağımsız bir binamız var, mülkiyeti bizim değil ve Erzurum Barosu'nun geçen aylarda açılışını yaptık, mükemmel bir bina. Dolayısıyla bir gelişim var. .

11 yıl önce baroların gelirlerine baktığımızda, aidatlarla zor ayakta durmaya çalışıyordu. Ama şimdi gelinen aşamada bu vekalet pullarını sunmamız ve bunlardan kaynak aktarımı yoluyla barolarımız çok büyük gelirlere sahip oldu. Barolar Birliği'nin bu dağıtımını nasıl yaptığı konusunda birtakım itirazlar, tereddütler var. Biz adil olduklarını biliyoruz, inanıyoruz, ama Barolar Birliği'ne de şunu düşünüyoruz: İstanbul Barosu'na vermeseniz de olur, onlar hepsini istiyor, ama siz küçük barolara yine bakın. Özellikle de arkadaşlar, bu küçük baroların gelişiminde, küçük baroların da bir söz sahibi olmasında veya baroların toplumda kabul edilmesinde gerçekten bu pullar önemli, bunlara da dikkat edeceğiz ve hazine vekillerine bu pulları almaları için Barolar Birliği girişimini sürdürüyor, biz de girişimlerimizi sürdürüyoruz. Hazine vekilleri bu pullardan alıp dosyaya koysunlar. Yani Danıştay'ın bu konudaki düzenlemeyi iptal kararı var, inşallah bu değişecek.

Yine 10 yıl önce baktığımızda, o zamanlar CMK uygulaması da çok yaygın değildi. Daha sonra bir geliştirdiler, bir daralttılar,

ALİ HAYDAR
DERELİ'NİN
KONUŞMASI

ceza avukatlığını öldürdüler. Ancak CMK uygulaması bugün en azından bizim küçük barolar için söylüyorum, bir avukatın aylık masrafını ödeyecek duruma geldi. Bizde ödeniyor, bizde çok sorun yok, belki azlığımızdan kaynaklanıyor, bir kaynak. Yeterli mi; kesinlikle değil. Biraz önce arkadaşımın belirtmiş olduğu, mahkemeye çıkarken CMK avukatının "*sadece aleyhde olanları kabul etmiyoruz, eksikler giderilsin*" beyanıyla ve dosyası çıkışı çok üzüyor bizi. Yani her yerde konuştuğumuz her başkan için de aynı şeyi söylüyorlar. CMK avukatlığında genç arkadaşlarımız aramızda ve bütün barolarda uygulama bu şekilde.

Arkadaşlar; dosyanın fotokopisini ücretsiz çekebilirsiniz. CMK avukatı olan arkadaşlarımız baroya gitsin, dosyanın fotokopisini lütfen alsın ve lütfen mahkemeye dosyayla çıksın. Yani sadece cüppesiyle, çantasıyla, önünde dosya yok. Çıktığımızda, karşımızdaki hâkimin bize saygı duyacağından emin olamayız. Karşımızdaki hâkim, bize "*bu arkadaşımızın mesleğe saygısı yok ki, benim de ona saygım olsun*" diye düşünebilir. Lütfen önce biz haklı olalım ki, karşımızdan da hakkımızı savunmayı bilelim.

Arkadaşlar, 1892'de Avrupa Topluluğu'ndaki şu anda örnek aldığımız, gerçekten çok iyi olan Avrupa Topluluğu'ndaki işçilerin çalışma saatlerinin 18 saat olduğunu düşünün, 18 saat çalışıyorlardı, angarya son haddindeydi. Ama bu sancıları çektiler, geliştiler, şu anda mükemmel seviyeye ulaştılar. Ben de düşünüyorum ki, şu andaki bu sıkıntılarımız, gürbüz doğacak olan bir çocuğun sıkıntılarıdır, sancılarıdır. Yani gürbüz doğan çocuğun doğumu zor olurmuş, burada hanım arkadaşlarımız var. Allah hepsine, hepimize sağlıklı çocuklar nasip etsin. İnşallah bu da gürbüz doğacak bir çocuğun sancıları olur. Barolar Birliği ve barolarımız, bu konuda çalışmalarını yapıyorlar. Bunu inşallah aşacağımızı düşünüyoruz.

Ne yazık ki arkadaşlar, bu avukatlık sınavının kaldırılmasında, Avukatlık Kanunu'nun değiştirilmesinde gerçekten baroları bir siyasi partinin arka bahçesi olarak gören bir düşünceyle karşı karşıyayız. Fikir olarak çok uzak olmadığımı söylemek istiyorum, hatta birçok konuda, hatta iptal edilen türban

konusunda olsun, kapatma konusunda olsun, karşı çıktığımı da söylemek istiyorum. Ama ne yazık ki siyasi iktidarımızın düşüncesi bu, yani bunun değişmesi lazım. Biz kimsenin arka bahçesi değiliz. Burada her arkadaşımın görüşleri vardır, hepsine saygı duymamız gerekiyor. Bizim toplantılarımızda gerçekten görürsünüz, göreceksiniz, görüyorsunuz da, hiçbir zaman bir kimse siyasi görüşünden, felsefi yaşamından ya da Türkiye Barolar Birliği Başkanı'nun çok güzel bir tabiri var, moral değerlerinden dolayı yargılanmaz. Ne olursa olsun, biz meslek kuruluşuyuz, hiç kimsenin arka bahçesi değiliz ve hepimizin özgür siyasi bağımsız iradelerimiz vardır, bunları yansıtırız, ama haklarımızı kimseye bırakmayız, kimse kusura bakmasın. Bu düşüncenin de inşallah değişeceğini düşünüyoruz.

Ne yazık ki TBMM'de birçok hukukçu var, oraya gidinceye kadar, gidene kadar bizimle aynı görüşü savunuyorlar. Gittikten sonra değişiyorlar. Artık bu oranın suyundan mı bilmiyorum ya da rahmetli Serdengeçti'nin bir sözü var. Osman Yüksel Serdengeçti, hayatında ilk defa milletvekili olmuş, -hatta "40 yıl mahfuz, 4 yıl mebus oldum" der- TBMM'ye girecek, döner kapı. Tabii gariban döner kapıyı hayatında görmemiş, dönüp duruyor. En sonunda kapı hizasına gelince, oradaki görevli çekip kendisini içeri alıyor. Diyor ki, "dönellik daha TBMM kapısında başladı." Trabzon milletvekillerimi tenzih ederim, ama lütfen hukukçu, her zaman hukukçuluğunu bilsin. Bugün milletvekili, hatta bakanlık yapıp aramızda olan arkadaşlarımız var. Yani kendisini saygıyla anıyorum, Kırşehir Baro Başkanı Gökhan Maraş bey eski bakan, yine aramızda. O yüzden, tekrar dönüp dolaşıp gelecekleri yer burasıdır.

Arkadaşımın belirtmiş olduğu bir husus var, gerçekten biz de yaşıyoruz; yani mesleki ve ekonomik sorunlara değinmedim, tekrar olmasın diye, bunları biliyoruz. Hâkim ve savcıların mesleğe atıldıklarındaki gördükleri haksız teveccüh, ama buradan size güzel haber vermek istiyorum: Biz Gümüşhane-Bayburt Bölge Barosu olarak, isim ve yerini söylemeyeyim, bir emekli olan hâkim-savcılardan biri, talepte bulundu. Dosyasını inceledik, dosyasında birçok ceza aldığını gördük ve baroya kayıt talebini reddettik. Gitsin başka yerde yapsın, niye bizim

ALİ HAYDAR
DERELİ'NİN
KONUŞMASI

burada yapıyor? Bizde görev yaptı, Bayburt'ta görev yapıp *"ben savcıyım, ben orada görev yapıyorum"* diyemez, bu konuda bir haksız rekabette bulunamaz. Hatta bizim üye sayımız az, üyeleri de bekliyoruz, ama buna rağmen gerçekten dosyasını inceledik ve orada disiplin cezalarını falan gördükten sonra bu talebi reddettik. Gitsin Mersin'de yapsın, gitsin Adana'da yapsın, ama *"ben Bayburt'ta savcılık yaptım, herkesi tanıyorum, oradaki hâkimleri tanıyorum"* demese bile kendisi, düşünmese bile, başkaları üzerinde, vatandaşlar üzerinde böyle bir etkisi olmasın diye, asıl görüşümüz buydu, bunu reddettik. Barolar Birliği'ne itiraz edecektir. Birlik bu konuda bizi kırarsa, biz de onları kıracağız. Başkanım burada yok, kayıtlara geçecek. Bu konudaki iyi niyetini biliyoruz.

Ben daha fazla uzatmak istemiyorum. Toplantı umarım faydalı olmuştur. Katıldığınız için hepinize teşekkür ediyorum. Saygılar sunuyorum.

Başkan: Değerli Başkan'a biz de teşekkür ediyoruz.

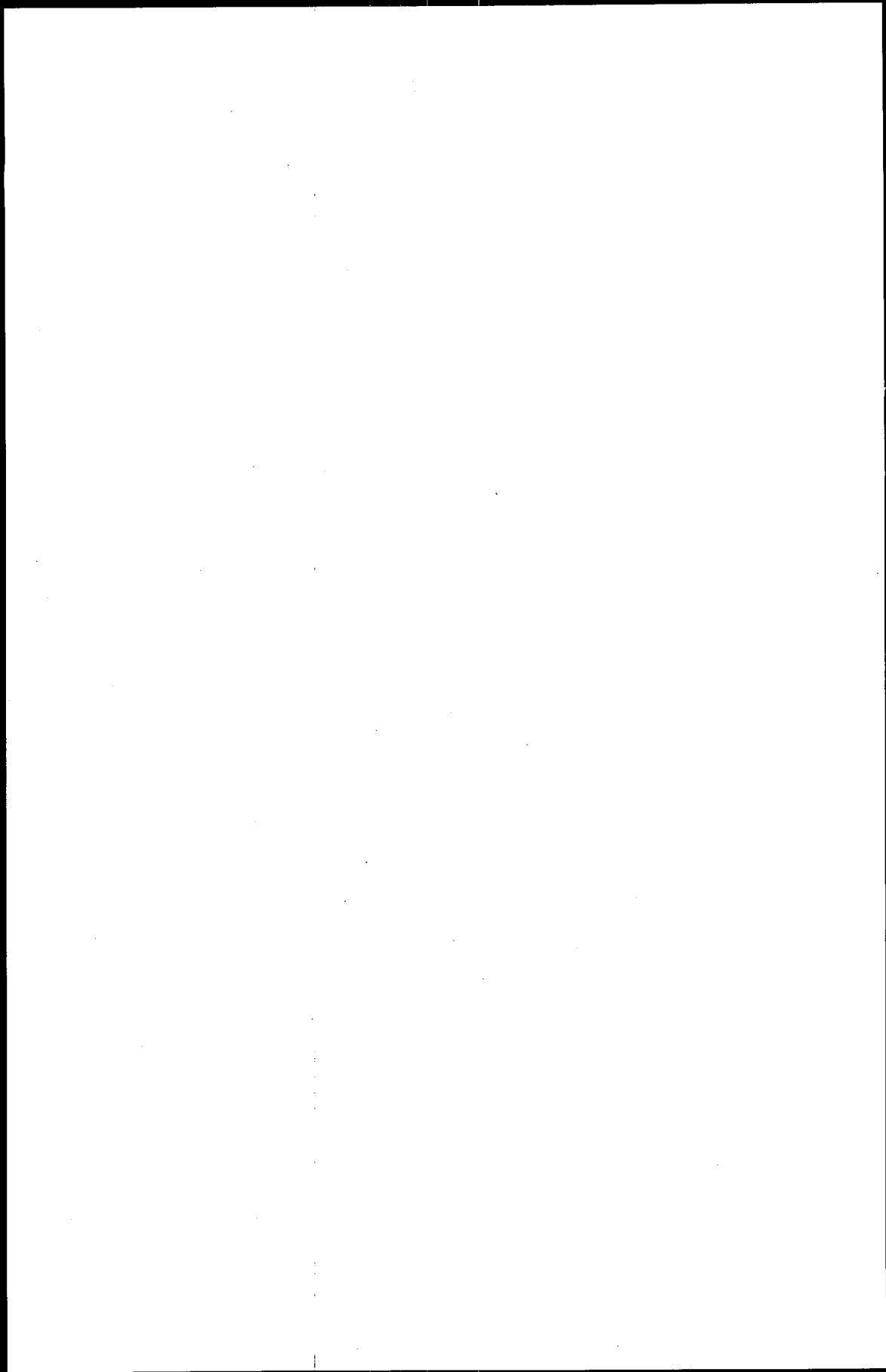
Değerli meslektaşlar; bir hatırlatma yapmak istiyorum: Girişte bir anket formu dağıtmıştık. Lütfen bunu toplantıyı terk etmeden önce doldurursanız, görüş ve önerilerinizi de, aynı şekilde burada ifade etme imkânını şu ya da bu şekilde bulamadığınız veya söylemeyi unuttuğunuz veya çeşitli biçimlerde söylemediğiniz birtakım konuları da yazılı olarak dile getirebilirsimiz. O anket formunun altında belirtilen Türkiye Barolar Birliği'nde genç meslektaşlardan kurulu bir heyetçe bir Internet sitesinin mail adresi koyduk, oraya da her türlü görüş ve önerilerinizi bu konuda gönderebilirsiniz, bunu hatırlatmak istedim.

Saat 12.30 için öğle yemeği programımız var, saat 12.26. O bakımdan öğleden sonra saat 13.45 uygun olur diye düşünüyorum. 13.45'te devam etmek üzere foruma ara vereceğiz. Hep beraber öğle yemeğini yedikten sonra forumumuza devam edeceğiz.

*Mesleğe Yeni Başlayan Avukatların
Sorunları ve Çözüm Yolları*

Üçüncü Oturum

Oturum Başkanı
Av. Özcan ÇİNE

Başkan: Değerli arkadaşlar; forumumuzun öğleden sonraki kısmına biraz gecikmeli de olsa başlıyoruz. Biraz ilgide azalma görülüyor, ama öğleden sonraları böyle oluyor tabii. O bakımdan, biraz ısındırmak için, o rehaveti atmak için yine bizim genç arkadaşlarımızın hazırladıkları, sabah gösterdiğimiz barkovizyonun bir ikinci bölümü var, yine meslek sorunlarıyla ilgili. Şimdi beş dakika onu izleyelim arkadaşlar, ondan sonra konuşmalarımıza devam ederiz.

(Barkovizyon gösterisi)

Başkan: Değerli arkadaşlar; bu kısa gösteriden sonra forumumuzun öğleden sonraki bölümüne başlayacağız.

Ben çok küçük bir hatırlatma yapmak istiyorum: Çok değerli baro başkanlarımız burada, değerli meslektaşlar, bu toplantılar, bu forumlar, yine başında söylediğimiz gibi, gördünüz, bazılarını sizlere verebildik, kitapçık haline getirmiştik daha önceki yaptığımız toplantılara ilişkin. Bu beşincisi olacak, bu beşincisini de kitapçık haline getireceğiz, ama mesele bu kitapçık haline getirilmesi değil. Yani burada söz alan arkadaşlar, düşünce, görüş ve önerilerini belirten arkadaşların bu değer-

ÖZCAN
ÇİNE'NİN
KONUŞMASI

İlendirmeleri mutlak suretle çok iyi bir analizden geçiriliyor ve devam edecek bu. Bölüm bölüm, avukatların bağımsızlık sorunları, meslek örgütü sorunları, ekonomik sorunları, vergi sorunları, CMK sorunları, eğitim sorunları vesaire gibi başlıklar halinde yapılabilecek olan şeyler ayrıştırılarak, tasnif edilerek arkadaşlarımız tarafından, bunlar bir rapor haline getiriliyor ve bu çalışmalar devam edecek.

Burada sabahtan Türkiye Barolar Birliği Başkanı açış konuşmasını yaptı ve bir süre bulundu. Daha sonra, daha önceden planlandığı için Samsun'a gitmek zorunda kaldı. Daha önceki forumlarda da, Adana'da da aynı şekilde başka bir program nedeniyle bulunamamıştı, yine Antalya'da bulunamadı. Bu konuda arkadaşlarımız herhangi bir tedirginliğe kapılmadılar. Zaten bir karşılıklı eleştiri, cevap verme gibi herhangi bir konuya mahal vermemeye çalışıyoruz burada. Sadece arkadaşlarımız, tüm eleştirilerini, görüş ve düşüncelerini açıklıyorlar. Bir anlamda da "karşımızda bir Barolar Birliği yetkilisi" diyorsanız, Barolar Birliği'ni bu anlamda da temsil ettiğimi söyleyebilirim, bunda da bir beis yok. Ama arkadaşların eleştirilerine karşı benden cevap beklemeyin lütfen, özellikle TBB Başkanımızın bu konuda kesin talimatı var, yani bu açık forumu karşılıklı tartışma, konuşma gibi diyaloga döndürmek doğru değil. Arkadaşlarımız serbestçe, özgürce bütün düşünce ve görüşlerini ifade etsinler. Dediğimiz gibi, hem dinliyor, hem kayda alıyoruz. Barolar Birliği'nden ciddi bir açıklama isteyen arkadaşlar olursa, forum bitiminde onlarla konuşuruz. Bu kısa hatırlatmayı yapmak istedim.

Şimdi söz almak isteyen arkadaşlara söz vereceğim.

Buyurun Başkan.

TİMUR
DEMİR'İN
KONUŞMASI

Av. Timur DEMİR (Ağrı Barosu Başkanı): Merhabalar diyorum herkese. Çok böyle resmi hitaptan ziyade, çünkü çok güzel bir ortam var.

Belki ben bu sorunları yaşayan birisi olarak çok erken bir çözüm makamına diyeyim geldim, çünkü 4. yılımda Baro Baş-

kani oldum ve şimdiye kadar yaptığımız bütün toplantılarda ki ilki 12 Aralık'ta sanırım, Kızılcahamam'da yaptığımız ilk toplantıda tabii çok heyecanlı gittim. Ben her zaman şunu söylerim: Mesleğe başladığınız andan itibaren çok daha idealistsiniz ve gitgide bunlar azalıyor, umutlar da azalıyor gitgide. Çünkü biz her şeyi Barolar Birliği'nden bekliyorduk, öyle bir düşüncemiz vardı ve sorunların da oradan kaynaklandığına inanıyordum, öyle biliyordum. Tabii içine girince, ben baroların da, Barolar Birliği'nin de bu sorunların çözümünün yetkilisi olmadığını, çok da bu sorunları çözebilecek bir güce sahip olmadığını da gördüm, onu da itiraf ediyorum, ifade ediyorum. Şimdiye kadar yaptığımız bütün toplantılarda sadece baro başkanlarıyla bir paylaşımımız oldu. Ama şu anda tabii mesleğe yeni başlayan genç meslektaşlarımızla birlikteyiz, o yüzden çok daha güzel bir hava var, ben öyle görüyorum en azından.

Tabii mesleğin sorunları çok açık, net ortada, bana göre giderek de artıyor. Bunu tek tek, yani bir yerden tutup söylemekten ziyade, bunun temelindeki şeyi bilmek gerekiyor. Ben sorunun kendisinin avukat olmak olduğuna inanıyorum. Yani bu ülkede avukatsanız, zaten başlı başına bir sorunsunuz. Çünkü ülkeler kendi hukuk sistemini ve yargı olsun, yürütme olsun, bütün bunları ve hukuk sisteminizi oluşturduğunuz zaman, belli bir rejime, belli bir anlayışa dayanırsınız.

Şunu gördüm: Mesleğe başlarken insan haklarını savunmaya, hukuk devletinin üstünlüğüne, bunun üstüne yemin eden bir meslek olduğumuzu gördüm ve hukuk fakültesinde de bize bunlar öğretiliyordu. Ama bunun sadece lafta kaldığı ya da yasalarla kaldığı, şekil olarak kaldığı bir ülkede bunun savunuculuğunu üstlenmek bana göre başlı başına bir sorun zaten. Siz o zaman bu sistemle ilgili bir sorun haline geliyorsunuz ve dolayısıyla sorunun temeli burada. Sanırım ifade edebildim, yani siz bütün bu imkânlara sahip birisi olarak ya da bu misyonu üstlenmiş birisi olarak ve bu misyona karşı olan bir anlayışa sahip olan bir sistemle karşı karşıya kalıyorsunuz. Bunun temelinde bu var. Çünkü avukatlık, az önce de bahsettiğim gibi, bu noktada ciddi bir sorun haline geldiği için, birileri

TİMUR
DEMİR'İN
KONUŞMASI

için bu sorun olduğundan dolayı, sizin de birtakım imkânlarla sahip olmanız engelleniyor zaten. Yoksa hani neden çözülmesin, neden bütün bu sorunlar? Yani Barolar Birliği hangi çözsün veya barolar hangi sorunu çözsün?

Bugünkü iktidar anlayışı, işçiler hakkında bir değişiklik yapar, işçilere danışmaz; avukatlar hakkında bir değişiklik yapar, avukatlara danışmaz; doktorlar hakkında bir değişiklik yapar, doktorlara danışmaz. Biz ne yapabiliriz buna karşı? Çünkü biz sadece toplarız ve her gün, her toplantıda ben şunu görüyorum: Bir şeyleri kaybediyoruz, yani bir şeyler elinizden kayıp gidiyor ve buna karşı hiçbir şey yapamıyorsunuz, çünkü bu mekanizma, size bunu savunabilecek, buna karşı direnebilecek hiçbir şey vermemiş. Sadece görüntüde, neticede sacayağı dediğimiz bir görüntü var ortada, bunun hiç işlemediği de çok açık. Bunun temelinde bu var, yani sistemin kendisi sorun zaten. Hukukçu olmak başlı başına bir sıkıntı bu ülkede. Dolayısıyla bütün bunları bir araya getirdiğiniz zaman, yani neden avukatların sosyal güvenliği olmasın ki, bunu hiç düşündük mü? Neden olmamış şimdiye kadar? 80 yıllık bir Cumhuriyetiz, hatta küsuratı da var, acaba hiç mi bilinmiyordu bu, bunu yaparken? Çünkü yargı sistemimiz kurulduğunda, *"bir de avukatlığı koyalım şuraya da, dünyadaki ceza sistemine ya da hukuksal sisteme uygun olsun."* Yani bize bakış açısı bu. Dolayısıyla ben çok şekli olarak oradan buradan yapılacak düzenlemelerle bu işin düzeleceğine inanmıyorum.

Bu işin temelden, gerçekten ülkenin bir bütün olarak demokratikleşmesiyle, insan haklarının yerleşmesiyle bu sorunun kendiliğinden çözüleceğine ve yavaş yavaş sorunun çözüme doğru kayışına tanık olacağız. Çünkü biz, bu ülkenin bütün sorunlarının bir parçasıyız. Bu ülkenin bütün sorunlarının bir parçası olarak, oluşan bir sorun mutlaka bizi etkileyecektir. Bir örnek verebilirim size: Gecenin bir vakti yapılan yol aramasında bizim üstümüz aranmak istendi. Kendi ilimde belki baro başkanı olduğum için, söylediğim zaman belki bunu yapmazlar falan, ama hiç önemli değil bu. Sebebini sorduk; *"efendim, burası terör bölgesi."* Şu bölge, bu bölge diye bir şey

mi var, yani hukuk hukuktur, biz öyle deriz, ama pratikte birileri buna bir isim koymuş. Siz avukat olsanız da orada fark etmiyor, doktor olsanız da fark etmiyor, çünkü önemli olan o farklılığı yaşamak değil.

İşte bu ciddi sorunların yaşandığı bir ülkede avukatların sorunlarının çözülmesi imkânsız bir şeydir. Yani bu ülkede avukat olmak, gerçekten bir avukatsanız, gerçekten bir hukukçuysanız, bana göre sakıncalısınız zaten. Dolayısıyla o bizim çok asgari diyebileceğimiz hakları elde etmemiz de ve şimdiye kadar verilmemiş olmasının da, düzenlenmemesinin sebebi budur. O yüzden, bahsettik az önce, 2001'de bir tasarı düzenlenmişti, çok güzel bir tasarıydı. Tasarının hazırlanma sebebi şuydu: Tasarı avukatlara bir hak tanımak için, avukatların konumunu iyileştirmek için gelen bir yasa değildi, Avrupa Birliği'ne uyum sürecinde doğal olarak yaşanması gereken bir süreçti. Biz o süreçten uzaklaştığımızda da bu tür sorunlar tekrar dikkat ederseniz, o şekli de olsa, tanınan birçok hak geri alındı, farkına vardık veya varmadık, ama geri alındı.

CMK'nın kaldırılmasının sebebi şuydu: Birilerine "biz insan hakları savunuculuğunu yapıyoruz, herkese avukat veriyoruz" görüntüsü vermektir. Ama daha sonra şu oldu: Çok öztür diliyorum, ama "ne kadar ekmek, o kadar köfte" hesabı, "kusura bakmayın, bizim bu kadar paramız yok." Biz geçen Ağrı'da Avrupa Birliği delegasyonu ile yaptığımız toplantıda da bunu dile getirdik. Yani şu: "Bizim bütçemiz ne kadar varsa, biz ancak o kadar insan haklarını savunabiliriz, o kadar imkân tanıyabiliriz, o kadar CMK avukatlarına para verebiliriz." Biz CMK ile ilgili değişikliklerde, Ankara'da ilk müsteşarımızla, Fahri Kasırga'yla yaptığımız görüşmede 6 kişilik heyette ben de vardım. Olay şu: Biz o günkü görüşmeyi yaptığımızda, tasarıda avukatlara yol parası, yol ücreti verme yoktu. Diyor ki, "Biz dün Sayın Bakanımızla kahvaltıda iddik. Ben kendisine şunu söyledim: Dedim ki, 'Bakanım, bakın biz beraber kahvaltı yapıyoruz, bizim avukat olduğumuzu düşün. Avukat, eşiyile Pazar günü bir kahvaltı yapmak istiyor, ama bir yerden telefon geliyor; nöbetçidir, gidip ona katılacak. Hiç olmazsa bir yol parası verelim.'" Tabir bu. Ben de orada olan

TİMUR
DEMİR'İN
KONUŞMASI

arkadaşlar, Zonguldak Barosu Başkanı da vardı. İzmir vardı, Sayın Birlik Başkanı Özok vardı. Dedim ki, "Bu bir lütuf değil. Biz bir yere gidiyorsak, ücretimizi almamız gerekiyor. Çünkü siz en düşük memuru bile bir yere gönderirken bir şeyler verirsiniz. Tatmin edici değil, ama bir şeyler verirsiniz." Bize bakış açısı da bu, yani lütuf olsun diye bize yol parası veriliyor. Dedim ki, "o zaman biz de gitmiyoruz." "Kamu görevidir, gitmek zorundasınız."

Daha sonraki toplantıda birçok baro başkanımızla katıldık, yine Müsteşar Yardımcımız Fahri Gökçen vardı. Bakın, bunu niçin söylüyorum? Bakış açısı bu, yani sistemin bakış açısı bu bize. Yanlış taraftan tutmayalım, yani sorunun temelini inmediğimiz sürece bunu da çözemeyiz, biz ancak toplantılar yapmakla kalırız. Bize diyor ki, "biz satım sözleşmesi yapıyoruz, yani CMK hizmetini satın alıyoruz." Dedik ki, "CMK hizmetini satın alıyorsanız, bir hukukçu olarak satım sözleşmesinin nasıl yapıldığını sizin bilmeniz gerekiyor. Karşılıklı iki tarafın özgür iradesine dayanır en azından, yani şey olarak anlaşılmaması bile. Bizim özgür irademiz nerede?" Yani siz diyorsunuz ki, "biz ilçeye göndereceğiz, şu kadar para veririz, hoşunuza giderse, ister gidin ister gitmeyin, ama gitmeseniz suçtur." Bakın, çelişki ve bakış açısı burada. Bu bakış açısını nasıl düzelteceksiniz? Yani bakanlar değişiyor, müsteşarlar değişiyor, hükümetler değişiyor, ama bakış açısı değişmiyor. Yani 2001'deki de kendi avukatımıza, kendi insanımıza değer verdiğimiz için yapılmadı. 2001'deki değişiklikler, avukatlara tanınmış haklar değil, vatandaşlara tanınmış haklardır aslında. Daha sonra da "paramız yok" deyip geri alınıyor.

Dolayısıyla siz neresinden tutup düzelteceksiniz? 80 yıllık bir bakış açısı var ortada, sistematik bir yok ediliş var, mesleğin yok edilişi var. Aslında iş olsun diye böyle bir şey getirilmiş diye düşünüyorum açıkçası. Yoksa 80 yıldır neden bu kadar sorun biriksin? Her meslekte sınav yapılıyor, şu yapılıyor, bu yapılıyor, ama bize gelince, "bitiren herkes olsun, niye olmasın?" İyi de bu mesleğin sahibi kim? Ondaki sonda bu kadar tam yetişmemiş insanları, meslektaşlarımızı bize teslim ediyorlar, barolara teslim ediyorlar. Ondaki sonra bir sürü şikâyet, "efen-

dim, avukat şöyle yaptı, böyle yaptı” vesaire... İyi de hangi birisini düzelteceğiz? Yani düzeltmek bizim işimiz olmamalı. Sistem bize o kadar tehlikeli insanlar veriyor ki ve bana göre, zaten avukatlığın gelmesini istedikleri nokta da bu, itibar kaybımızı istiyorlar zaten. Neden vekâletnameleri kendimiz düzenlemeyelim, yani çok mu problem? Avrupa hukukunda bunların çoğu var zaten. Boşanmayı bilirsiniz, Fransa’da gidersen avukatlık bürosuna, her iki taraf sözleşme yapar. Eğer uygunsuz şartlar, hâkim de bir kaşe vurur, bu şekilde boşanırsınız. Bizde dediğim gibi hangi birinden tutacaksınız, hangi birisini söyleyeceksiniz ve nereden tutup nasıl düzelteceksiniz?

Dolayısıyla bu ülkenin bir bütün olarak demokratikleşmesi, bir bütün olarak insan hakları savunuculuğu anlamında ileriye gitmesiyle birlikte biz ancak geliştirebiliriz. Çünkü biz bunun mihenk taşıyız, avukatlık bu noktada çok önemli bir meslektir. Dünyada başka böyle bir doğal olarak insan hakları savunucusu kimliği veren bir başka meslek yok ve demokratik açıdan gelişmemiş ya da geri kalmış ülkelerde -ki biz bu ülkelerden bir tanesiyiz, nispeten gelişmiş ülkelere göre- dolayısıyla böyle bir sorun yaşarsınız.

Ben şuna inanıyorum: Bu doğal bir değişimdir, bir devrimdir ve zamanla değişecek, değişmek zorundadır. CMK’ları geri aldılar, ama açık söylüyorum, CMK’lar geri gelecek, çünkü bizim girmek istediğimiz yapı bunu kabul etmiyor ve biz kendimiz için de yapmıyoruz biz bunu, birileri kabul etsin veya etmesin diye yapıyoruz ya da birilerine güzel görünmek için yapıyoruz. Bu da güzel bana göre, ama neticede keşke biz kendi kendimize değişim gösterseydik ve kendi kendimize gelişseydik, kendi kendimize bu noktaya gelseydik, bugün bunların hiçbirini konuşmazdık. Bizim CMK’larda aldığımız paranın hesabını polisimiz yapıyor, aldığımız paranın hesabını kâtibimiz yapıyor, hâkimimiz yapıyor, savcımız yapıyor, “siz bu kadar para alıyorsunuz” diyor. Dikkat ederseniz, 2006’daki değişikliklerden sonraki küçük kısımdan bahsediyorum. Bizim paralarımızın hesabını yapıyorlar. Avukatlık sadece para için yapılmaz ki dedik, biz bu işi yapıyoruz; herkes bir iş yapıyor,

TİMUR
DEMİR'İN
KONUŞMASI

biz de bu işi yapıyoruz. Yani bu şekilde paranın çetelesini tutan bir anlayışla siz nereye varacaksınız?

Avukatım, kaçakçılık organize görüşmek istiyor, "efendim, siz görüşemezsiniz." "İyi, görüşemiyorsak sona kalalım" falan dedik. Savcımızla görüşüyoruz, diyor ki, "Efendim, avukatların böyle bir yetkisi var mı, yok mu, nereye kadardır, bu tartışılır." Bakın, burada avukata tanınmış bir yetki yok. Bir hukukçumuzun bakış açısına bakar mısınız? Bu hak, vatandaşa tanınmış bir haktır, bize tanınmış bir hak ve yetki falan değil. Vatandaş bizi ister, bu hak ona tanınmıştır, bize görüşme talebinde bulunur, biz de görüşürüz, hukuki yardımda bulunuruz. Yani neresinden düzeltereksiniz? Bunu polis istese anlarsınız, adamın işi değil, ama bunu bir savcı size söylüyor. Yani bunun daha o vatandaşa tanınmış bir hak olduğunu bilmiyor. Bu çok tehlikeli bir bakış açısı. Avukatlığı kendi işine karışma olarak görüyorlar. Ondan sonra, "biz avukat göndermeyiz o zaman, hakkımda işlem yapın, ben göndermiyorum" dedim, başsavcıya söyledim. Dolayısıyla ertesi gün gittik ki, bir oda düzenlemişler, bilmem ne yapmışlar falan... İyi de, avukat görüşme odası olması gerektiği yasalarda da mevcuttur zaten. Nezarethaneleri denetleyeceksiniz, binbir türlü sorunla karşılaşıyorsunuz.

Sanırım kendimi ifade edebildim, çünkü bu ülkenin tüm sorunlarının bir ufak parçasıyız biz. Dolayısıyla bütün bunlar düzelmeden sadece bizim tarafımızın düzelmesi de zor bir olaydır.

Teşekkür ederim.

Başkan: Değerli Ağrı Barosu Başkanı'na bu konuşması için biz de teşekkür ediyoruz.

Buyurun.

GÜRHAN
ÖZCAN'IN
KONUŞMASI

Av. Gürhan ÖZCAN (Samsun Barosu): Öncelikle programımıza elimizde olmayan nedenlerle geç katılmamızdan ötürü üzüntülerimi belirtmek istiyorum.

Bu programı organize eden öncelikle Trabzon Barosu Başkanı Veysel Malkoç ve Trabzon Barosu Yönetim Kurulu ve değerli katılımcılara teşekkür ediyorum.

Meslekte sekiz aylık, bir seneyi dahi doldurmamış bulunmaktayım. Samsun Barosu avukatların sorunları ve çözüm yolları, özellikle mesleğe yeni başlayan avukatların sorunlarını çözmek ve bu sorunları paylaşmak amacıyla bu hususu özellikle ve özellikle Türkiye’de 41 baronun katılımıyla düzenlenen, İstanbul Barosu Staj Eğitim Merkezi’nin düzenlemiş olduğu “Avukatlık Mesleğinin Geleceği ve Staj” konulu panelde nasıl bu konuya önem verdiğinin seminerin katılımcısıyla birlikte başkanının şahsen katılmamış dahi olsa da delilini teşkil etmektedir. Avukatlar, bağımsız yargının elbette savunucularıdır. İstanbul Barosu Staj Eğitim Merkezi’nin düzenlemiş olduğu 31 Mayıs 2006 ve 1 Haziran 2006 tarihinde buradaki bu panel konusuyla ilgili, mesleğe yeni başlayan avukatlarla ilgili birtakım, hatta 41 baronun katılımıyla gerçekleşen, Türkiye Barolar Birliği’nin de temsilcisinin bulunduğu ve bu tebliğler ve öneriler sonucunda basında yayınlanan ve ilgili kurum ve kuruluşlara ve kamuoyuna duyurulan 14 maddelik bir metin hazırlanmıştır. Bu metinde özellikle mesleğe yeni avukatları ilgilendiren, “Yargı dışı çözüm yolları adı altında hukukun temel kavramlarından uzaklaşan, hukuku hukuk eğitimi almamış kimi meslek gruplarına iş sahası olarak açan anlayış ortadan kaldırılmalı ve hukukun üstünlüğü egemen kılınmalıdır. Her türlü denetimden uzak ve haksız rekabet yaratan yabancı avukatların ve yabancı hukuk bürolarının faaliyetleri, uluslararası kurallar ve iç hukukumuz çerçevesinde etkin bir denetime alınmalı ve haksız rekabet koşulları ortadan kaldırılmalıdır.

Özgür savunmayı temsil eden avukatların çalışma özgürlükleri, ücret politikaları geliştirmeleri öncelikle hayata geçirilmelidir. Avukatlık meslek ilke ve kuralları güncelleştirilerek avukatlık meslek etiği tanımlanması yapılmalı ve etkin şekilde uygulanması sağlanmalıdır. Orta öğretimden gelen sorunlara hukuk eğitimi vermekte olan hukuk fakültelerindeki eğitimin avukatlık mesleğine de uygun hale getirilmesi için üniversitelerle işbirliği yapılarak, öğrencilerin

GÜRHAN
ÖZCAN'IN
KONUŞMASI

kendilerini ifade edebilme yeteneklerinin geliştirilmesi yanında, avukatlık mesleği konusunda da uygulamalı çalışmaların etkin şekilde ele alınması gerekir. Staj eğitimi, mesleğin güncel sorunlarına yaklaşım açısından yeniden değerlendirilerek ortak bir program çerçevesinde sürdürülmeli, barolarımız arasında yereî olanaklar dikkate alınarak gerekirse kimi barolarımızdaki eğitimin bir bölümü Türkiye Barolar Birliği tarafından yerine getirilmelidir.

Yeni yapılacak Avukatlık Kanunu'nda stajla ilgili düzenlemeler sırasında stajın kurumsallaştırılarak okul, enstitü ve akademi gibi müessesede yapılması sağlanmalıdır. Stajyerlere kaynağını yasadan alan staj süresinde ücret alma hakkı tanınmalıdır. Staja başlama tarihi, tıpkı hâkimlikte olduğu gibi, avukatlık kıdeminin esas alınması hususu. Bütün bunlar yapılırken mesleki eğitim göz ardı edilmemeli, evrensel hukuktaki gelişmelere uygun olarak meslektaşlarımıza eğitim verilmesinin koşulları araştırılmalı. Gerçek anlamda uzman avukatlık konusu gündeme alınmalıdır. Barolarımızın üye sayısındaki öngörülme-yen artışlar dikkate alınarak, mevcut durum çerçevesinde barolarımızın yeniden yapılandırılması gündeme alınmalıdır” hususu vurgulanmıştır ve bu alınan kararlar acilen hayata geçirilmelidir. Bu artık burada da göstermektedir ki, zorunluluk arz etmektedir.

Kanun koyucu, Avukatlık Kanunu'nda kamu hizmeti, yargının kurucu unsuru, doğruluk, onur, güven gibi kavramlara yer vermektedir ve bu mesleğin niteliğini vurgulamak ve korumak için bu hususlar vurgulanmıştır.

Avukatlık stajımı Ankara Barosunda yaptım ve Türkiye'nin en seçkin baroları olduğunu biliyorum. Ama diyorum ki, neden Samsun'da olmasın ve nitekim bunu Trabzon gösteriyor şu anda, Türkiye'nin seçkin baroları arasına girmeyi Trabzon şu anda gösteriyor bize ve diyorum ki, neden Samsun olmasın?

Samsun ili Çarşamba ilçesinde serbest avukatlık yapmak-tayım. Mesleğimiz elbette değişmelidir, ama gerilememelidir. Benim mesleğim, mesleğimiz, kamu hizmeti anlayışından uzaklaşmamalıdır. Biz mesleğimizi icra edenler olarak, ticari

yaklaşımı benimsemek zorunda kalmamamız gerektiği inancındayım.

Arz ederim.

Başkan: Değerli arkadaşımıza görüş ve düşünceleri için teşekkür ediyoruz.

Buyurun.

Av. Harun MERTOĞLU (Rize Barosu Başkanı): Hepinize saygılar sunuyorum.

Genç avukatların sorunlarını tartışıyoruz. Birlik Başkanımız "1-15 yaş arası" demişti, o gruba giriyorum, ondan dolayı söz aldım.

Evet, avukatların çok sorunları var. Ben dört yıldır baro başkanlığı yapmaktayım. İlk toplantımızı Artvin'de yapmıştık. Giresun Barosu Başkanı söylemişti, "hâlâ orası açık mı?" diye. Orada söylemiştim ki, bu sorunları daha önce de duymuştuk, yine aynı şeyleri konuşuyoruz. O yüzden, Urfa Barosu temsilcisi arkadaşımızı tebrik ediyorum, gerçekten meselenin özüne parmak basmıştı. "Stajda söylemiş olduğum sorunları 4 yıl sonra arkadaşımıza verdim, Ankara'da aynı şeyleri söyledi ve alkışlandı" dedi. Maalesef biz sadece konuşuyoruz, başka bir iş yaptığımız yok. Sorunların avukatların kendisinde olduğuna inanıyorum. Kendimden örnek vermek gerekirse, ben Rize'de ofisimi açtım, hiçbir avukat "hayırlı olsun" a gelmemişi, çok iyi hatırlıyorum. Mesleğime başladım, altı ay sonra düğünümü yaptım, hiçbir avukat düğünüme dahi gelmemişi. Ben şu anda bakıyorum, biz bütün arkadaşlarımıza, yeni mesleğe başlayan arkadaşlarımıza gerekli yardımlarımızı yapıyoruz, ilgileniyoruz, "sorunlarınız var mı, yok mu?" diye bakıyoruz, ediyoruz, ama maalesef tecrübeli dediğimiz avukatlar farklı şekilde bakıyor. Avukatlar, avukatları davada sanki hasım gibi görüyor. İkizdere'de bir duruşmam vardı. Duruşmadan dönerken avukat arkadaşımıza dedim ki, "Ömer ağabey, beraber Rize'ye dönelim." "Yok, bizi beraber görmesinler" dedi, adamcağız dolmuşla döndü, yani "birlikte görülürsek yanlış anlaşılır" dedi. Kendi kendimize bu şekilde

HARIN
MERTOĞLU'NUN
KONUŞMASI

HARİN
MERTOĞLU'NUN
KONUŞMASI

güvensizlik olduğu müddetçe CMK'ları da çok tartışırız, "şöyle oldu, böyle oldu" çok deriz. Öncelikle biz, kendi mesleğimizin onurunu kendimiz koruyacağız.

Bir örnek daha vermek istiyorum: İstanbul Barosu'nda staj yaptım. İstanbul Barosu Başkanı o zaman Turgut Kazan beydi. Antalya Genel Kurulu'na gittiğimizde, "Sayın Başkanım, ruhsatı sizden almıştım" dedim. "Tebrik ediyorum, Başkan olmuştun. Zengin de oldun mu?" dedi. Gülüp geçtim. Birkaç zaman sonra da Burhan Kuzu hocamızı TBMM'de gördüm. "Hocam, öğrencinizim" dedi. O da bana "zengin oldun mu?" diye sormuştu. "Avukatlık mesleği eşittir zenginlik, demek ki böyle anlaşılıyor" dedim. "Avukatlık eşittir maddiyat"ı ortadan kaldırmadığımız müddetçe biz bu işi başaramayacağız arkadaşlar. Hukuk sadece yasalarda kalıyor, biz kamu hizmeti falan görmüyoruz, biz para için bu işi yapıyoruz izlenimi vatandaşın ukdesinde her zaman bulunacaktır. İşte Maliye Bakanı'nın aklına her zaman "doktorların, avukatların peşine düşelim..." Biz gerçekten hukuk eğitimini aldık, hukukçu muyuz, yoksa sadece para için yapılan bir iş mi yapıyoruz? Önce kendimizi sorgulayalım, bu şekilde hareket edelim. Sonra sorunlarımız belli. Başlarken hukuk fakültelerinin çok olması, elbette ki buna bir sınırlamanın getirilmesi gerekiyor. Barolar ve Barolar Birliği bu konuda ne kadar etkili oluyor, olamıyor, maalesef çığ gibi büyüyor hukuk fakülteleri.

Geliyor, staja başlıyor meslektaş arkadaşlarımız, etkili bir staj maalesef yapılamıyor. Ben yine İstanbul Barosu'nda staj yapmıştım. Sadece aydan aya imza atmaya gitmiştik, yani stajı böyle yaptık maalesef. Yine küçük barolarda duruşmalara giriyorlar, bazı davalara da arkadaşlarımızın girmesini sağlıyoruz. Büyük barolarda staj eğitimi adı altında veriliyor, yalnız bizim dönemimizde sadece imza atmaya gitmiştik. Mesleğe başladıktan sonra da bazı arkadaşlarımız doğru, biz CMK'ya kilitleniyoruz, ama sadece avukatlığı CMK olarak algılamamak gerekiyor.

Baştaki sözü tekrar söylüyorum: Avukatlar kendi sorunlarını bizzat kendileri çözeceklerdir, başkalarından medet ummamamız gerekiyor.

Hepinize saygılar sunuyorum.

Başkan: Biz de Değerli Başkan'a görüş ve düşünceleri için teşekkür ediyoruz.

Buyurun.

Av. Mehmet Cem KENGER (Kırklareli Barosu): Saygıdeğer meslektaşlarım, sevgili konuklar; haklar kategorisiyle başlayıp kısaca değinmek istiyorum.

Haklar, üç kuşak hak olmak üzere birinci, ikinci ve üçüncü kuşak haklar mevcut. Birinci kuşak haklar, tarihsel gelişimle paralel olarak, yani feodal dönemden burjuvazi dönemine geçiş, burjuvazinin temel hak ve özgürlüklere verdiği önemle birlikte birinci kuşak haklar ortaya çıkmış ve birinci kuşak haklar, temel hak ve özgürlükler üzerine yoğunlaşmıştır. Bu aynı zamanda adil yargılanma hakkı, bize bizi en çok ilgilendiren belki de kavram diyebileceğimiz adil yargılanma hakkını beraberinde getirmiştir. Ardından halkların ve işçilerin İngiltere ve Fransa, İtalya'da yoğun baskı altında olmaları, angarya çalıştırılmaları neticesinde ikinci kuşak haklar, yani sosyal ve kültürel haklar ortaya çıkmıştır. Fark ettiğiniz gibi, haklar genellikle ihtiyaçlar oranında ortaya çıkmıştır. İnsanların tıpkı ilk zamanlarda, ilk çağlarda olduğu gibi ön ayaklarını tamamen üremek için kullanması gibi. Bugün de temel hak ve özgürlüklerden adil yargılanma hakkı ve sosyal ve kültürel haklar, vazgeçilmez haklardır. Bunların sağlanması, ancak hukuk devleti içerisinde mümkündür ve bunu sağlayan kurumlardan biri ve belki de CMK'nun en temel amacından biri olan adil yargılanma hakkı ön planda olması gerekirken, sürekli oradan alınan ücretler ve bu ücretlerin geç ödenmesinin ön plana çıkartılması, belki de bizim bulunduğumuz zor durumu daha açık ortaya koyuyor.

Bundan ziyade, CMK avukatının bir temyiz dilekçesini nasıl hazırladığı, duruşmada nasıl savunma yaptığı da önemli

HARİN
MERTOĞLU'NUN
KONUŞMASI

MEHMET
CEM
KENGER'İN
KONUŞMASI

MEHMET
CEM
KENER'İN
KONUŞMASI

ve bu konuda da kendimizi eleştirmemiz gerektiği açık. Asliye ceza mahkemesinde Kırklareli Barosu'na kayıtlı bir avukatın temyiz dilekçesini gördüm; sadece usul ve yasaya aykırılıktan temyiz etti, o kadar. Yargıtayın her şeyin incelemesini beklemek ve bu şekilde CMK'dan aldığımız para karşılığında sunduğumuz hizmeti bununla sınırlı tutmanın ne kadar adil olduğunu, bunun da bir vicdan işi olduğunu düşünmek gerekiyor. Hukukun toplum içinde aynı zamanda bir sosyolojik vaka ve bir incelenmesi gereken sosyolojik durum olduğu açıktır. Toplumun adalete olan inancını hukukçu sağlayacaktır. Sadece "*adliyede hâkim, savcı yanlış karar verdi; hâkim taraflı, savcı şöyle*" demenin bir çözümü yoktur. Toplumun adalete olan inancının sarsılması, yarın öbür gün avukata etki etmese, kendisini toplum içinde iyi bir konumda konuşlarsa dahi, onun geleceği olan insanları, çevresindekileri elbet olumsuz etkileyecektir. Bunu düşünmeksizin sadece belli kaygılarla hareket edip, toplumun hukuka olan inancını sarstığımız sürece, insanların adalet duygusunu tatmin etmediğimiz sürece hiçbir verimlilik alınmayacaktır. Bu sayede Cumhuriyete de, 80 yıllık tarihine de eleştiri yapılır, bir başka siyasi otoriteye de eleştiri yapılır.

Bireyin ne kadar önemli olduğu ve kişi bireydir, insanlar kişilik kazanır ki birey olmaya çalışır, toplumda yer edinmeye çalışır. Bir hukukçu, bir avukat, önemli ölçüde bunu sağlamıştır. Hâkim veya savcı olsun, kamu görevi gütsün veya avukat olsun, topluma bir başka türlü hizmet sunsun, ne olursa olsun, neticede bireydir ve birey olduğu için topluma karşı belli sorumlulukları vardır. Sadece bu maddi kaygıyla açıklanabilir bir konum değildir. Burada konuşmamız gereken, belki de sadece CMK ücretleri veyahut da avukatların sorunlarından, bireysel sorunlarından ziyade, adil yargılanma hakkına ve toplumun adalet duygusuna ne kadar hitap edebildiğimiz ve ne kadar onu tatmin edebildiğimizdir. Maddi durumu uygun olmayan insanların CMK'ya, adli yardıma başvurduğu aşikârdır. Hâkim dahi adli yardımdan gelen dosyayı avukatı seviyorsa, bir an önce bitirmeye çalışmaktadır. Örnek, boşanma davaları.

Ticari kaygının yanı sıra, toplumdaki yerimizin sosyolojik olarak önemini de kavrar ve devletle toplumun birbirine olan inancını koruma anlamında olan önemimizi daha iyi kavraya-çağımızı ümit ediyorum.

MEHMET
CEM
KENGİR'İN
KONUŞMASI

Başkan: Biz de arkadaşımıza teşekkür ediyoruz.

Buyurun.

Av. Serkan PEKMEZCİ (Gümüşhane-Bayburt Bölge Barosu Bayburt İl Temsilcisi): Saygıdeğer hanımefendiler, değerli beyefendiler; biraz önce yine CMUK ile alakalı konuşuldu, avukatlık sınavından bahsedildi. Ben ise öncelikle -bir vicdan hesabı bu- şunu sormak istiyorum: Geçen sene hukuk fakültesinden mezun olan bir arkadaşımız, acaba son sınuftayken avukatlık sınavını ister miydi? Ama şimdi stajını yapmış bir avukat arkadaşımız, dönüp "evet, bu meslekte sınav olmalıdır" diyor. Kendi içimizde ne kadar adiliz ki...

SERKAN
PEKMEZCİ'NİN
KONUŞMASI

Diğer taraftan CMUK; arkadaşım, sadece usul ve yasa açısından temyiz edildiğini söyledi. Üç senedir bir CMUK'a giriyorum mesela, aldığım 150 milyon ücret. 12 tane duruşması olmuş, bu çok adil mi? Diğer taraftan meslekteki büyüklerimiz; ben mesela büyüklerime diyorum ki, "Bizden sonra gençler, daha gençler geldi, hadi gelin, siz şu CMUK'ları bırakın, bu genç arkadaşlarımızın ihtiyaçları var, bütün CMUK'ları bölelim, gençler girsin. Yeni büro açtılar, yeni askerden geldiler, yeni evleniyorlar, katkıda bulunalım. Cebimizden değil, ama hizmet yapsınlar, alsınlar." Benim yaşım kadar avukat hepsi, bir birikimleri de var, ama bu da gündemin dışında. Niye? Yine çuvaldız kendine değil, başkasına batırılıyor.

Diğer taraftan, Harun başkanım biraz önce söyledi, aramızda bir düşmanlık varmış, husumet varmış gibi. Yaptığınız işte zaten savunduğunuz tarafın davacısının veya davalısının zaten düşmanısınız. Sanki çocuğunu siz öldürmüştünüz gibi düşünülüyor. Bizim Bayburtlu bir hemşehrimiz sanık vekiliydi, bu yüzden canından oldu. Zaten dışarıdan düşman görülüyorsunuz. Sizin üstünüzdeki tecrübeli ağabeyleriniz tarafından,

SERKAN
PEKMEZCİ'NİN
KONUŞMASI

ablalarınız tarafından düşman görülüyorsunuz. Ondan sonra geliyoruz, burada hepimiz problemlerimizi konuşuyoruz. Bence önce herkesin birazcık vicdanını yoklaması lazım.

Çözüm noktasında ise, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin son 20-30 senedir üye sayısının yüzde 20-25'i yine siz değerli insanların arasından çıktı. Yüzde 20-25'inin hukukçu olduğu bir Meclis'te bizim haklarımız savunulamıyorsa, bir ziraat fakültesi mezununun hakkını kim savunur, bilemem. Burhan Kuzu benim anayasa hocamdı, dokunulmazlıkların en baş düşmanıydı, bana öyle anlatıyordu. Şimdi bakıyorum, adam Adalet Komisyonu Başkanı, dokunulmazlıkların en büyük savunucusu. Hocam diyorsunuz, saygı duyuyorsunuz, o adamın verdiği eğitimle hizmet vermeye çalışıyorsunuz. Bakıyorsunuz ki, aldığınız eğitimde de ikiyüzlülük var.

Teşekkür ediyorum efendim.

Başkan: Biz de teşekkür ediyoruz arkadaşşa.

Var mı söz almak isteyen arkadaş?

Buyurun.

SÜLEYMAN
AKTAŞ'IN
KONUŞMASI

Av. Süleyman AKTAŞ (Zonguldak Barosu Başkan Yardımcısı): Ben merhaba gençler ve daima genç kalanlar diyerek şu gençlik tartışmasına öncelikle bir son vereyim dedim. Sanırım herhalde çok konuşacak kimse de olmadığı için, Zonguldak da alfabenin son harfi olarak son konuşma da tahminen bana kalacak gibi gözüküyor. Onun için çok da sıkmadan birkaç noktada görüşlerimi bildirerek sözlerimi bitireceğim.

Her şeyden önce mesleğe yeni başlayan avukatların sorunları, mesleki eğitim, staj ve ekonomik, başlangıçtaki ekonomik sorunlar dışında avukatların genel mesleki sorunlarından koparılamayacağı düşüncesindeyim. Ağrı Barosu Başkanı arkadaşımın da dediği gibi, avukatların da genel sorunlarının ülke sorunlarından ayrı düşünülmemeyeceği ve koparılamayacağı gibi. Bu çerçeveden baktığımızda, sabahtan beri bahsedilen sorunları tekrarlamadan bu sorunlar genel olarak dile getirildi.

Ancak şunu çok açık söylemek gerekirse, üçlü sacayağı vurgusunu yapmadan geçemeyeceğim. Yargı üçlü sacayağından kurulu olarak değerlendiriliyor, bence bu gerçekte ve fiiliyatta böyle değil. Savunma, üçüncü sacayağı olarak kendini gerek uygulamada, gerekse de anayasada ortaya koymamıştır. Anayasada yargı bölümüne baktığınızda, avukatların üstlendiği savunmanın anayasal bir güvenceye kavuşturulmadığını görürüz. Savcılardan, hâkimlerden bahsedilirken, savcılar ve hâkimler birliğinden bahsedilirken, avukatlardan ve barolardan, Barolar Birliğinden anayasada bahsedilmemektedir. Bu durumda, zaten baştan temel olarak bu noktada savunmanın es geçildiğini görüyoruz.

İkinci husus da arkadaşlar, Avukatlık Kanunu'nda avukatlığın kamu hizmeti olduğu kadar serbest meslek bir faaliyet olarak değerlendirilmiş olmasıdır. Buradaki terazideki dengeyi eğer tutturamazsak, avukatlığın imajı ve prestiji zedelenmektedir arkadaşlar. Bu, dizi filmlerdeki görüntülere ve repliklere kadar ulaşabilmektedir.

Burada dikkat edilmesi gereken nokta şu: Tabii ki hayatımızı idame ettirmek için elbette de mesleğin ekonomik yönünü dikkate alacağız. Ancak mesleğimizin de bir prestijinin ve imajının olduğunu unutmamak gerekiyor. Bu açıdan, CMK'da "aleyhe hususları kabul etmiyorum" sözü, aslında Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 6. maddesindeki adil yargılanma kuralına da aykırılık oluşturur. Bence bu hizmet ve görev ihmalidir. Bu yönüyle, tabii ki oradaki sorunları be de algılıyorum, ben de yaşıyorum o sorunları. Ancak böyle bir görevi kabul etmiş isek, asgari ölçüde avukatlık mesleğinin bize yüklediği bütün sorumlulukları yerine getirmek ve savunmayı gereği gibi yapmak gerekir. Bunun da zaten konuşmaları içerisinde dosya tutmaktan tutun, birçok noktada değerlendirildi.

Son olarak şunu söylemek istiyorum: Avukatların avukatlarla ve avukatların yargının diğer sükleriyle olan ilişkileri açısından çok ciddi anlamda bir sıkıntı var. Hani ünlü bir düşünür demiş ya, "insan insanın kurdudur." Aslında öyle gö-

SÜLEYMAN
AKTAŞ'IN
KONUŞMASI

züküyor ki, yaşamda "avukat, avukatın kurdudur" a dönüşmüş bu olay. Biz aslında gerek savcı ve hâkimlere karşı tutumlarımızla, gerekse kendi kendimize olan tutumlarımızla kendi mesleğimizin prestijini düşürmekle birlikte, aynı zamanda kendimizin yaşayabilecek kanalları, sosyal ve kültürel kanalları da kapatıyoruz. Burada çok dikkatli olmak gerekiyor. Burada birlik olmanın, birlikte davranmanın, birlikte çözüm üretmenin avukatlar olarak barolarda daha ciddi örgütlenerek ve baroların faaliyetlerine, barolara sahip çıkarak çözülebileceğimiz düşüncesindeyim. Eğer bu çerçevede sadece kendimizi bireysel bir kurtuluştan para kazanarak, daha çok para kazanarak ve daha çok para kazanarak kurtulacağımızı düşünüyorsak ben- ce yanılıyoruz, gerçekten yanılıyoruz, çünkü kurtuluş yoktur hiçbir zaman tek başına.

Teşekkür ederim.

Başkan: Teşekkürler.

Buyurun.

ENGİN
SİPAHİ'NİN
KONUŞMASI

Av. Ergün SİPAHİ (Adana Barosu): Öncelikle Divan'ı ve siz katılımcıları sevgiyle selamlıyorum.

İlki Ankara'da yapıldı, daha sonra Adana'da yapıldı. Birçok katılımcı arkadaşların fikirlerine iştirak ediyorum, tespitlerimiz çok doğru. Ankara'da da bunlar konuşuldu, Adana'da da konuşuldu, burada da aynı şeylerden bahsediliyor. Kitapçıklar haline getiriliyor, ancak bunların kitaplarda saklı kalmaması dileğiyle çözüm üretmesini istiyorum.

Arkadaşlarımızın bahsettiği sorunları tekrar yenilemeyeceğim, kendimce bir noktaya temas etmek istiyorum, meslektaş sayısındaki enflasyona değinmek istiyorum.

Benim ilk fakülteye girdiğimde 7 tane fakülte vardı. Arkadaşlarımız bahsetti, şimdi 50'ye yakın fakülte olduğu söyleniyor. Yılda 7.000-8.000 yeni mezun geliyor, herkes avukat oluyor. "Hiçbir şey olamadım, avukat olayım" inancıyla yola çıkanlar yanılıyorlar. Bu mesleği idealist olanlar yapmalı.

Adana'da benden sonra gelen avukat sayısına bakıyorum, 10 yıl öncesine, yaklaşık 10 yıl olacak, yüzde 100 artmış. Adana'nın nüfusu yüzde 100 artmadı, iş sayısı artmadı, herkes avukat oluyor. Çok kızdığım bir olayı anlatmak istiyorum: Yaklaşık 5. yılım falandı, arkadaşlarımızdan bir tanesi, yeni mezun, stajını yaptı, bürosunu açtı. "İşlerim çok fazla, çok işim var. Tecrübeli, deneyimli, çalışkan, işi bilen yakın arkadaşlarımdan senin gibi 5 yıllık bir kimseyle çalışmak istiyorum" teklifinde bulundu. "Yakın arkadaşlarına söyler misin? Sen de çalışabilirsin" dedi. Yüreğim sızladı. Kendisine ağzıma geleni söylemek istedim, ama söyleyemedim. Bırak bu işi, babanın fabrikasına dön, batıracaksan babanın fabrikasını batır, mesleği dejenere etme.

ENGİN
SİPAHİ'NİN
KONUŞMASI

İnanın idealist gençler avukat olmalı. Herkes hukuk mezunu olabilir, herkes hukukçu olabilir. Ancak herkes avukat olamaz.

Teşekkür ediyorum. Saygılar sunuyorum.

Başkan: Biz de arkadaşımıza konuşması için teşekkür ediyoruz.

Buyurun Başkanım.

Av. Naci TURAN (Erzurum Barosu Başkanı): Değerli Divan, sevgili başkanlarım ve değerli meslektaşlarım; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

NACI
TURAN'IN
KONUŞMASI

Tabii konu, mesleğe yeni başlayan avukatların sorunları ve çözüm yolları. Çeşitli toplantılarda izleme fırsatını buldum, bugün de Trabzon Barosu'nun düzenlediği bu toplantıya katıldım. Gerçekten birçok eksikliklerimiz, fikri yöndeki eksikliklerimiz tamamlandı. Trabzon Barosu'na bu etkinliği düzenlediği için teşekkür ediyorum.

Mesleğe yeni başlayan avukat sorunlarına değinildi, ama genelde çözüm yolları açık bırakıldı. Ben şu cümleye katılıyorum: Yeni başlayan avukat meslektaşlarımızın sorunlarından ziyade, sorunun yeni başlayan değil, avukatlık mesleğinin

NACI
TURAN'IN
KONUŞMASI

sorunu olduğuna inanıyorum. Yeni başlamanın elbette ki tabii olarak, fıtraten, kendiliğinden sorunları vardır. Bu sorunlar romantik filmlere de konu olmuştur, ajan filmlerine de konu olmuştur. Yeni başlayan avukatların yeni başlamış olmaları sebebiyle yanlış evliliklerine dahi filmlerde, romanlarda konu olmuştur. Bu nedir; tabiidir, kendiliğinden oluşan bir durumdur. Yeni başlayan tecrübesiz bir avukatın elbette ki para kazanmasında da, dava yollarında da, diğer meslektaşlarıyla da ve hâkim ve savcılarla ilişkilerinde problem yaşaması doğaldır, tabiidir, fıtratında vardır işin. Yoksa mesleğe yeni başlamaktan kaynaklanan, öyle bir düzenlemeden, müesseseden değil, yeni başlamaktan kaynaklanan problemlerdir.

Ben yeni başladığımda, 08, bilmem hangi tarih, mahkeme duruşma günü gelmiş, aşağıda da 09 yazılı. Tereddüde düşünüyorum, 9. ayda mı duruşma, 8. ayda mı duruşma? Sonra birisine sordum, dedi ki, "o alttaki saat, 09.00'da." Yeni başlıyoruz, yeni görüyoruz.

Burada bir bayan, Trabzon Barosu'ndan bir arkadaşımız konuştu, "yeni başlamış, dava verelim mi, vermeyelim mi" diye müvekkillerin düşüncesinden bahsetti. Elbette böyle düşünülecek, yani eğer işin önemine binaen çok önemli bir işi yeni başlayan bir avukata tevdi etmek elbette ki zordur, doğru değildir. Ama müessese olarak bugün Trabzon Barosu Başkanı, bir cüppe giydirdin, stajyer avukata diplomasını versin. O arkadaşım yarın AKP'nin kapatılma davasında, Anayasa Mahkemesi'nde savunmacı avukat olarak yerini alabiliyor, müessese olarak böyle. Ama fiili durum bu değildir. Elbette ki o arkadaşım az kazanacaktır, bazı ciddi davalar ona teslim edilmeyecektir. Bu müessese olarak değil, fiili bir durumdur, buna takılmamanızı öneriyorum. Yoksa müessese olarak yeni başlayan avukatla 30 yıllık avukat arasında yasalarımızda öyle bir düzenleme yok, bir ayırım yok. Ayırım kendiliğinden, tabii bir durumdur. O avukat arkadaşım yıllanacak, ondan sonra parayı da kazanacak, itibarı da kazanacak, çevresini de kazanacaktır. Avukatlığın doğasında da bu vardır, avukat yıllandıkça

-tabir yerinde midir bilemiyorum- yıllanmış şarap gibi değerli olacaktır, değerlendirilecektir.

Yine burada bir cümle geçti; *"Barolar Birliği tarafından avukatlara bursa dönüştürülsün."* Tabii çözüm yollarını sunarken realist olmak gerekiyor. Barolar Birliği, yani bursa ekonomisini nereden bulsun, nasıl temin etsin? Bu da mümkün değil. Avukatın staj döneminde sigortalı olmasından bahsedildi.

Arkadaşlar; avukatlık serbest meslek, kendisi işveren durumunda. Kim onu sigortalı yapacak, hangi birim stajyerken onun işverenidir ki onu sigortalı yapsın? Yani bu tür şeylere de dikkat etmemiz gerekiyor. Nasıl böyle bir şey düşünebiliyoruz? Elbette ki sigortasız olacaktır, avukat olacaktır, kendi işyerini açıp kendi sigortasını kendisi yaptıracaktır. Staj döneminde onun işvereni kimdir ki onu sigortalı gösterebilir? Bunlara da dikkat etmek gerekiyor.

Ben biraz da kendimize bakalım diyorum. Bizim başsavcımız dedi ki, *"Sayın Başkanım; siz kendi davranışlarınıza dikkat etmiyorsunuz. Ben biliyorum, kanı beş para etmez, ama bir savcı, bir hâkim geldiği zaman, toplum huzurunda onun değerini meslek adına, hâkimlik adına, savcılık adına 'buyurun sayın hâkim bey' diyorum, ayağa kalkıyorum, ona gerekli saygıyı gösteriyorum. Ama siz, meslektaşlarınız olarak birbirinizde ben göremiyorum Sayın Başkan. Sizde birbirinize, avukatlığa meslekte bu saygıyı göremiyorum."* Öncelikle arkadaşlar, toplumdaki itibarımızın iadesi için kendi aramızda bu saygıyı teessüs ettirmek zorundayız.

Başınıza gelmiştir, tabip hataları, doktor hatalarından rapor alamıyoruz, aksine rapor alamıyoruz. Bir doktor aleyhinde bir diğer doktorun konuştuğunu, beyanatta bulunduğunu duymadık, görmüyoruz, mesleki tesanüt var. Ama bizde ne var; *"O bilmez, o davaları yapamaz, ben bakarım, ben iyi yaparım. O avukatın tecrübesi yoktur, o avukat şöyledir, böyledir."* Mevzi olarak kısa dönemde kazançlı çıkabiliriz, belki o insanın işini alabiliriz, ama temelde biz bir geminin içindeyiz, sonuçta hep birlikte bakıyoruz. Çok az ücretle dava kabul ediyoruz, az ücret

NACI
TURAN'IN
KONUŞMASI

retle kabul etmediğimizde biliyoruz ki diğer odadaki avukat alacaktır. Ama birlikte hareket ettiğimizde, işte Türkiye Barolar Birliği'nin, İstanbul Barosu'nun hazırlamış olduğu bir ücret tarifesi var, onun masamızın üzerinde bulundursak, asgari olarak talep edeceğimiz ücret bu olsa, buna riayet etsek, "ben 1'e bakarım, 2'ye bakarım" demesek de oradaki ücret tarifesine göre alsak, hepimiz böyle davransak, sonuçta o müvekkil mutlaka birisinin kapısını çalmak zorunda kalacaktır. İlk etapta kaybediyor gibi görülmüyoruz, ama zaman içinde hepimiz kazanacağız.

Ben biraz da kendi davranışlarımızın kontrol edilmesinden yanayım. Yine geçti bu cümle, giyim kuşamımızla, oturduğumuz kalktığımız kişilerle, bulunduğumuz çevreyle kendimize dikkat etmeliyiz. Bu meslek, gerçekten mesleklerin en kutsalı, savunma mesleğidir. Ama savunma mesleğini yürüten arkadaşlarımızın da o kutsal görevi yaptıklarının şuuruyla hareket etmelerini diliyorum. Hepinize başarılar diliyorum.

Teşekkür ediyorum.

Başkan: Değerli Başkan'a biz de teşekkür ediyoruz.

Yine 10 dakikalık bir çay-kahve arası veriyoruz arkadaşlar, sonra forumumuzun son bölümüne geçeceğiz.

*Mesleğe Yeni Başlayan Avukatların
Sorunları ve Çözüm Yolları*

Dördüncü Oturum

Oturum Başkanı

Av. Özcan ÇİNE

Başkan: Değerli arkadaşlar; oturumumuzun son bölümüne başlıyoruz.

Söz almak isteyen arkadaşlar? Bir araya geldiğimizde konuşuyoruz, fikirlerimizi ifade ediyoruz, burada da yabancı değil, bir masa etrafında konuşuyor gibi konuşabiliriz.

Başkanım, buyurun.

Av. Müslüm AKALIN (Şanlıurfa Barosu Başkanı): Değerli Divan, değerli baro başkanlarım, kıymetli meslektaşlarım; dinlediğimiz arkadaşların tamamı, aslında 8-10 başlıkta özetlenebilecek şeyler söylediler. Bunların da tamamı 2 başlıkta özetlenebilir. Bunlardan birincisi ekonomik, parayla ilgili. Primlerin ödenmesi, büronun açılması, büronun döşenmesi, vergiler, sosyal güvenlik, tamamen ekonomik, parasal. Bunun giderilmesi, daha doğrusu sorun haline gelmesi kesinlikle bir tek sebebe bağlı, tümünün tek sebebi var: Hukuk fakültesi sayısının çoğalması.

MÜSLÜM
AKALIN'IN
KONUŞMASI

Eğer biz, Türkiye sadece 3-5 hukuk fakültesiyle yetinmiş olsaydı ya da Türkiye'nin ihtiyacı kadar hukuk fakültesi açılmış olsaydı, bugün avukatlık sınavını tartışmıyor olacaktık. Daha önceden de avukatlık sınavı yoktu, ama sınav konusu zaman

zaman tartışılmış olmasına rağmen bu kadar sıcak bir gündem maddesi değildi. Şu anda bulunan çözümler içerisinde sınavın çok büyük önemi var ve kesinlikle sınav yapılmalıdır. Birçok baro başkanı arkadaşım, bizim baromuzdaki bir sürü meslektaşım, çeşitli barolardaki arkadaşlarımızdan edindiğim izlenim bu. Şekli nasıl olur bilmiyorum, ama yönetmelik içerisinde düzenlenecek bir sınavın her halükârda kötüye gidişi nispi olarak durdurabileceğini düşünüyoruz. Ama işin temelinde yatan problem, hukuk fakültelerinin sayısıdır. 8-10 tane sayılan -not aldım hepsini- sorunların tamamı aynı noktaya geliyor. Eğer bunlar normal sayıda hukuk fakültesi mezunu vermiş olsalar, bu meslektaşlarımız kendi illerinde görev yapsalar, kazandıkları parayla ya da kazanacakları parayla belki daha makul bir yaşam düzeyi sürdürebilirlerdi.

Diğer başlık da mesleki, o da bizimle ilgili, bizim adabımızla, mesleki yaşamımızla, mesleki yeterliliğimizle ilgili. Biz mesleğe başladığımızda, ağabeylerimizden şunu öğrendik: Bizden bir hafta kıdemli bir ağabeyimiz baroya girdiğimizde, hepimiz ayağa kalkar, ona yerimizi verirdik. Şimdi yaşı kadar kıdemi olan bir avukat girdiğinde, benim genç meslektaşım ayaklarını salonun yarısına kadar uzatmış, sigarasını tütürtüyor, hiç yerinden kıpırdamıyor. Bu tamamıyla farklılaşmış bir dünya görüşünün ifadesi. Aslında üniversiteler insana sadece öğretim vermez, eğitimi de verirler ve fakültede de bunları anlatırlar. Daha önceki dönemlerde bize ağabeylik yapmış olan insanların bize aktardıkları bilgi ve davranış kodları biz elden geldiğince genç arkadaşlarımıza aktarıyoruz. Ama gözlemim o ki, sayısal çoğunluk bu şeyi önlüyor, yani nice-likteki artış, niteliği bertaraf ediyor. Bu sebeptendir ki, genç arkadaşlarımız büyük sıkıntı çekiyorlar. Şu anda kendi bölgem için kullanıyorum, Urfa'da eğer vatandaşlar ciddi olarak işi ciddi tutsalar, Urfa Barosu avukatlarının, CMUK'a girenlerin tamamı ceza yer. Hiçbir tanesi görevini gereği gibi yapmıyor, dosya okumuyor. Bir gün birisi büyük bir hınçla baro odasına girdi, "Başkanım, hâkim bana dosya incelemiyor dedi." "Nasıl incelemiyor?" dedim. "Duruşma salonunda dosyayı incelemek istedim, inceletmedi" dedi. "Ne vardı dosyada?" "Bir evraka bakacaktım,

ilçeden bir evrak gelecekti, ona bakacaktım." "Son duruşması ne zaman?" dedim, "Şubat" dedi. "Şimdi ne aylardan ne?" "Mayıs." "Peki, üç aydır sen hiç dosyaya bakmadın mı, bu evrak gelmiş mi, gelmemiş mi diye." "Hayır, bakmadım" dedi. Yani üç aydır sen CMK görevlisisin, önceki duruşmaya girmişsin. Bir gün önce dosyaya bakmamışsın, bir hafta önce bakmamışsın, duruşma sabahı gelmişsin, heyet duruşmada, diyorsun ki, "ben dosyaya bakacağım." Vermeyince de diyorsun ki, "avukatın savunma hakkını kısıtlıyorsun." Bu münferit bir hadise değil, çok sayıda arkadaşımız, her gün onlarca örnek geliyor önümüze. Tecil edilmiş kararları temyiz etmemişler.

Urfa'da çok yoğun bir elektrik hırsızlığı ya da elektrik zayıtı olduğu kamuoyunun malumu. Kaçak elektrik kullanım oranı, Türkiye'nin belki ilk 2-3 ilinden birisi Urfa. TEDAŞ bu haklı takipleri yaparken, çoğu zaman da vatandaşın da haksız yere canını yakıyor. Senelerce önce evlerini satmış insanlara 30 milyar, 40 milyar, 50 milyar, sırf abone sözleşmesinin tarafı diye vatandaşlara usulen bir tebligat yapıyor muhtara, vatandaşların canını acıtıyor. Ceza mahkemelerinde bunları, elektrik kaçakçılığında yargılıyor. Bunların CMUK'tan tayin edilmiş avukatlar da duruşmaya giriyorlar. Hâkim vaziyeti gördüğü için erteliyor ve arkadaşlarımız temyiz etmiyorlar, onlarca, yüzlerce. Bugün Urfa'da herhalde Urfa nüfusunun çok önemli bir bölümü elektrik hırsız durumunda, kayıtlarında. Ne zaman farkına varıyorlar? Günün birinde bir resmi iş için müracaat ettiklerinde, adli sicile gidiyorlar, bir bakıyor ki sabıkası var. diyorlar ki, "sen bu işe giremezsin." "Niye?" "Senin hırsızlıktan sabıkan var." "Nasıl benim sabıkam var?" Apar topar kararını arayıp buluyor, hüküm giymiş, tecil edilmiş, ama temyiz edilmemiş. Yani CMK'daki görev yapan arkadaşlarımızın, az önce arkadaşlarımın tamamı beyan ettiler, hepsi çok görevlerini ihmal durumundalar. Parası az, doğru, ama parası azsa girme. Avukatlık mesleği, paraya bağlı bir meslek değildir, hukuki çözüm üretme sanatıdır. Parasını beğenmeyebilirsiniz, sizin için 1 liralık davayla 1 trilyonluk davanın hiçbir farkı olamaz. Yani kendinize göre değerlendirebilirsiniz, ama hukuk mesleği açısından iki davanın hiçbir farkı olamaz.

MÜSLÜM
AKALIN'IN
KONUŞMASI

Bu arada söylemem gereken şu ki, bütün sorunların iki tane ana kaynağı var; birincisi ekonomik, ikincisi mesleğe dayalı. Mesleğe dayalı olanlarda bizde de büyük eksiklikler var, bizim onları tanımlamamız lazım. Ama çok daha önemlisi de devletin bize bakışı. 12 Eylül'den bu yana herhalde Emekli Sandığı Kanunu'yla SSK Kanunu'ndan sonra en çok değişiklik yapılan kanunlardan biri herhalde Avukatlık Kanunu'nudur, habire değişiklik yapılıyor. Bir Avukatlık Kanunu'nda niye değişiklik yapılır; çok önemli ve temel kanunlardan biridir. Ama 2001 değişikliğinden sonra, arkadaşlarımız da değindiler, çok önemli şeyleri yavaş yavaş kaybediyoruz. Toplumsal statümüz taşrada yerindedir arkadaşlar, şu anda taşrada avukatların toplumsal statüsünde bir problem yok. Avukat bey saygın insandır, toplumda sözü dinlenen insandır, ama bu ne kadar devam edecek bilmiyorum. Ben az önce arkadaşlarımla konuşurken söyledim, baro başkanlığım dönemimde 100 tane ruhsat verdim, 3-3,5 yıl içerisinde 100 tane ruhsat verdim. 1990 senesinde Urfa Barosu seçimlerinde kullanılan oy sayısı 100'dü. Yani son 3,5 senede yalnız ben 100 tane ruhsat verdim. Şu anda da benim mevcudum 350, 43 tane stajyerim var ve Kıbrıs'tan, Yakınoğlu'dan gelecek, diğer okullardan gelecek arkadaşlarımızın herhalde senede bir 60-70 civarında olduğu söyleniyor. Meslektaş bu şekilde çoğalıyor. Bunun temel nedeni, hukuk fakültelerinin çok olmasıdır. Söylenen problemlerin hepsinin geldiği, dayandığı nokta aynıdır.

Buna nasıl çözüm buluruz? Buna bizim gücümüz yetmez, bizim gücümüzün yeteceği bir şey değil. Bu baskı grubu ne kadar etkili olur, değerli meslektaşımızın isabetle söylediği gibi Parlatentonun yıllarca dağılımında en büyük oran avukatların, en güçlü baskı grubu biz olmamız lazım, ama biz değiliz. Biz giderek bir erozyon içerisindeyiz. Velhasıl meslek iyiye gitmiyor. Genç arkadaşlarıma diyorum ki, "biz iyi zamanda avukatlık yaptık." Umarım her şey daha iyi olur.

Hepinize saygılar sunuyorum.

Başkan: Şanlıurfa Barosu Başkanı'na konuşması için teşekkür ediyoruz.

Buyurun.

Av. Ergün SİPAHİ (Adana Barosu): Sayın Divan, özür diliyorum, ikinci kez huzurunuzdayım, arkadaşlarımdan da özür diliyorum.

ENGİN
SİPAHİ'NİN
KONUŞMASI

Sayın Başkanım, hukuk fakültelerinin çoğaldığından bahsetti, hatta eleştirdi. Oysaki biz hukukçuların Türkiye Cumhuriyeti'nde hukuk eğitimi almış insanların çokluğundan rahatsız olmamız lazım. Yani Türkiye Cumhuriyeti'nde insanların birçoğunun ziraat fakültesi mezunu olmasındansa hukuk fakültesi mezunu olması daha hayırlı değil mi bu ülke için? Ama pasta bölünecekse, bu bir ekonomik kaygıysa yine, o zaman hemfikir olabiliriz, pasta bölünecek. Eskiden bizden büyük ağabeylerimiz, 35 yıllık avukat, artık o zaman geçti Sayın Başkanım, yani şu çağda sizin 35 yıl önce yaptığınız avukatlık dönemi yok. Ne yapıyorlar? Yeni mezun iki arkadaşımı yanına alıyor, birini evraklarını koşturuyor, biri dosyalarını götürüp getiriyor. Hatta kimileri çanta da taşıttırıyorlar. Sonra kendi, bu mesleği ölene kadar yapacağını düşünüyor. Ölene kadar icra edemezsiniz bir mesleği.

Keşke şunu sağlayabilseniz; mesela genç, yeni stajını bitirmiş arkadaşım şunu düşünmese: *"Ben ofisimi açtığım zaman bu işi yapabilir miyim, yürütebilir miyim?"* O cesaretini kırmasa, kimse onun önünde. Benim birçok meslektaşım, hep büyük ağabeylerin yanında başladılar işe. Niye? Zaten birçoğumuzun ailesinin durumu belli; memur çocuğuyuz, şu yörenin çocukları, pek zengin evladı yok içimizde. Dolayısıyla az da olsa, bir hukuk eğitimi almış bir insanın şu Türkiye Cumhuriyeti'ne ne zararı olabilir ki?.. Rızık Allah'tan değil mi? Eğer gelecek kaygıysa bu.

Diğer taraftan, şu da önemli: Geliyor adam, stajını bitiriyor, başvuruyor. Zaten mesleğin içinde hâkim-savcılar, sanki birileri bunlara şunu söylüyor: *"Avukatlardan uzak dur."* Geliyorlar, bir tavırlı geliyorlar zaten bize karşı. Bir de dönüp kendi ağabeylerimizden bunu gördüğümüz zaman, çünkü onlar da

ENGİN
SİPAHİ'NİN
KONUŞMASI

yeni başlamış meslektaşlarına pek de hoş bakmıyorlar. Niye, biliyor musunuz; pastaları bölünüyor.

Teşekkür ediyorum.

Başkan: Teşekkür ederiz.

Buyurun.

MÜSLÜM
AKALIN'IN
KONUŞMASI

Av. Müslüm AKALIN (Şanlıurfa Barosu): Özür diliyorum, hiç böyle bir alışkanlığım yoktur, ama heyecanlı arkadaşım, herhalde ben derdimi anlatamadım ya da eksik ifade ettim diye heyecanlandı.

Hukukçunun çoğalmasından yana bir sıkıntımız yok, bizim bunlara eğitim verecek imkânımız yok. Sadece hukukçunun çoğalması, pastanın paylaşılması problem değil; hukuk fakültesi çoğalıyor, ama hukukçu sayısı çoğalmıyor, esas sorun bu, problemin kaynağında bu var. Yoksa sayısal olarak çoğalmışsınız; çoğalırsınız. Şu anda mesela bizim baromuzdan bir sürü insan başvurdu, icra müdürlüğü için müracaat etti ve gitti. Aradan bir süre geçecek, hukuk fakültesi mezunu arkadaşlar, adliyede kâtiplik için sınava girecekler. Bu da çok iyi, bunda bir problem yok. Benim hukuk fakültesindeki obeziteden sıkıntım var. Eğer gerçek anlamda hukuk eğitimi verilse, hiçbir problem yok. Hukuk fakültesi çoğalıyor, ama hukukçu çoğalmıyor, esas sıkıntımız bu üstadım. Yoksa aramızda pastanın paylaşılmasıyla ilgili hiçbir kaygım yok, herkes kendi kısmetini bulur. Bu arkadaşlarıma açıklamak istedim.

Saygı sunuyorum.

Başkan: Teşekkürler. Buyurun.

ŞEREF
YILDIZ'IN
KONUŞMASI

Av. Şeref YILDIZ (Bartın Barosu Başkanı): Sayın başkanlarım, sevgili avukat arkadaşlar; biraz önce, sabahtan yaptığımız çay molası sırasında, çay içerken, Trabzon Barosu Yönetim Kurulu üyesi Adem beyin eşi olduğunu söyleyen bir avukat arkadaşım, şu ana kadar çıkar fikrini söyler diye bekliyordum. Halen çıkmadı, baktım dağılacak toplantı, benim meselem bütün bu olayları ötesinde.

Değerli arkadaşlarım; her şeye rağmen avukatlık gerçekten saygın bir meslektir. Avukatlık, İngiltere’de şerefiye mesleği olarak anılıyormuş. Yani bir İngiliz vatandaşı avukat görevlendiriyor bir davasında, o vatandaş şeref duyuyormuş, onur duyuyormuş, “*ben avukatla işimi yapıyorum*” diye. Bizim de öyle olacağımız günler gelecektir muhakkak. Bu özlem halen içimde, bekliyorum. Ama Adem beyin hanımı avukat arkadaşım ile görüştüğümüz, konuştuğumuz konu, saygın bir meslek olan avukatlığın ülkemizde bilhassa filmlerde, dizi filmlerde ne hale düşürüldüğünün çirkinliğiydi. Ben onu kendisi dile getirir diye düşünüyordum, şu anda görsem o hanım kardeşimi tanıyamam.

Nedir o dizi filmlerdeki avukatın konumu arkadaşlar? “*Avukat, şunu yap. Avukat, git, onu tahliye ettir.*” Yani avukatı emir eri gibi kullanan bir zihniyet var. Nerede; Türkiye’nin sinema dünyasında, film yapım dünyasında. Avukatı bu derece küçük düşüren yazar değildir; o filmin konusu, eseri yazan yazar değildir. Onu muhakkak bu senaryoyu kuran rejisör bu hale getiriyordur. Ben bu güzelliğimizi bundan sonra hiç olmazsa filmlerde aday edilecek konuma düşmesin avukatlık konusu diyerek Sayın Forum Divanı ve sayın arkadaşlar, diyorum ki, avukatlığın, avukatların bu derece küçültülmemesi konusunun ve küçülten filmleri, eserleri dile getirenlerin hakkında gerekli yasal işlemin yapılması konusunda Barolar Birliği’ne uyarıda bulunalım bu Forum Divanı olarak.

Bu vesileyle sizlere tekrar saygılarımı, sevgilerimi sunuyorum. Başarılar diliyorum.

Başkan: Başkana konuşması için teşekkür ediyoruz.

Başka söz almak isteyen arkadaşımız var mı? Eğer yoksa forumu bitireceğiz. Trabzon Barosu Başkanı’na kapanış konuşması yaptıracağız ve forumu bitireceğiz arkadaşlar. Yalnız, sonradan “*söz almadık, geldik, söz vermediler*” demeyin genç arkadaşlar, bu fırsat her zaman çıkmaz. Peki, yapacak bir şey yok, konuşacak arkadaş olmayınca, Trabzon Barosu Sayın

Başkanı, buyurun, bir kapanış konuşması rica edelim sizden ve bitirelim.

VEYSEL
MALKOÇ'UN
KONUŞMASI

Av. Veysel MALKOÇ (Trabzon Barosu Başkanı): Değerli meslektaşlarım; sabahtan beri güzel fikirlerinizle toplantıyı, forumu onurlandırdınız. Trabzon Barosu'na ve Barolar Birliği'ne de bu katkılarınızdan dolayı, burada oluşacak fikirlerden esinlenerek yeni bir kurultayla birlikte mesleğin gerçekten varolan sorunlarını en kısa zamanda çözmeyi ümit ediyorum.

Sizler, çeşitli illerden sağ olun, katıldınız, bize onur verdiniz. Ben yaklaşık 17 yıl önce mesleğe başlarken, rahmetli o dönemki baro başkanı, staja başlarken bana bir tavsiyesi olmuştu. *"İlk 5 yıl avukatlıkta çıraklık dönemidir"* diyordu, *"5-10 yıl arası kalfalık dönemi, 10 yıldan sonra da ustalık işine el atarsın"* dediğinde, *"Bir şeyler söylüyor, ama bu kadar uzun sürer mi bu iş? Yani biz mesleğe başlayacağız, 10 yıl sonra usta olacağız, ne olacak bu dönem?"* derken, ben şu anda 17. yılımdayım. Zaman çabuk geçiyor. Sizlerin çoğu genç, tabii ön taraftakiler daha da genç. Bizler baro başkanları olarak sizler için birtakım şeyler yapıyoruz. Belki hatalarımız oluyor, ama bu görevi yaparken de inanın fahri olarak yapıyoruz ve bir şeylerle mesleğe katkıda bulunup gelecekteki gelecekte daha ileri düzeyde mesleğe katkı vermenizi düşünerek yapıyoruz. Çünkü bizler, bu meslek ne kadar iyi bir yere gelirse, hepimiz ondan onur duyacağız, gurur duyacağız ve sizler de toplumda örnek insanlar olduğunuzda, en üst seviyelere geldiğinizde, hepimiz inanıyorum sizlerle gurur duyacağız.

Bu vesileyle bu toplantıya son yerirken, akşam bir eğlencemiz var, yemeğimiz var. Burada sorunlarımızın tespitini yaptık. Kısmen çözüyoruz, sorunların çözüm önerileri de var, akşam da bir horon oynayarak tamamen çözeceğiz. Tabii çeşitli yörelerden de oyunlarınızı bekliyoruz. Biz horonla başlayacağız, devamını sizler yapacaksınız.

Herkese katıldığından dolayı teşekkür ediyorum. Akşam görüşmek üzere. Yarın sabah da Uzungöl'e çıkıyoruz.

Başkan: Değerli Başkan'a teşekkür ediyoruz, Barolar Birliği adına ben de teşekkürlerimi sunuyorum.

Teşekkürler, akşam görüşürüz arkadaşlar.

Oğuzlar Mah. Barış Manço Cad. No: 44 Balgat / Ankara
Tel: (+90.312) 287 87 90 (Pbx) Faks: (+90.312) 286 55 65 - 286 31 00
Karanfil Sokağı No: 5/62 06650 Kızılay / Ankara
Tel: (+90.312) 425 30 11 - 425 36 19 - 418 13 46 Faks: (+90.312) 418 78 57
web: www.barobirlik.org.tr
e-mail: admin@barobirlik.org.tr • yayin@barobirlik.org.tr